

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2019/C 25/01

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* . . . . .

1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2019/C 25/02

Sprawy połączone C-626/15 i C-659/16: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 20 grudnia 2018 r. – Komisja Europejska / Rada Unii Europejskiej (C-626/15), Komisja Europejska / Rada Unii Europejskiej (C-659/16) Skarga o stwierdzenie nieważności – Decyzja Komitetu Stałych Przedstawicieli (Coreper) – Decyzja zatwierdzająca przedłożenie organowi międzynarodowemu dokumentu do dyskusji – Dopuszczalność – Akt zaskarżalny – Wyłączna, dzielona lub uzupełniająca kompetencja Unii Europejskiej – Wyłączna reprezentacja Unii w organie międzynarodowym lub zaangażowanie państw członkowskich po stronie Unii – Zachowanie morskich zasobów biologicznych – Rybołówstwo – Ochrona środowiska naturalnego – Badania naukowe – Morskie obszary chronione (MPA) – Układ Antarktyczny – Konwencja o zachowaniu żywych zasobów morskich Antarktyki – Morze Weddella i Morze Rossa . . . . .

2

2019/C 25/03

Sprawa C-648/16: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 21 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria – Włochy) – Fortunata Silvia Fontana / Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Reggio Calabria Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 273 – Określenie wysokości zobowiązania podatkowego – Ustalenie podstawy opodatkowania metodą indukcyjną – Prawo do odliczenia VAT – Domniemanie – Zasady neutralności podatkowej i proporcjonalności – Prawo krajowe przyjmujące za podstawę obliczenia VAT zakładany obrót . . . .

3

2019/C 25/04	Sprawa C-664/16: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 21 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Alba Iulia – Rumunia) – Lucrețiu Hadrian Vădan / Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba Odeślanie prejudycjalne – Wspólly system podatku od wartości dodanej – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuły 167, 168, 178 i 273 – Zakres prawa do odliczenia – Brak faktur – Skorzystanie z opinii biegłego sądowego – Ciężar dowodu w zakresie prawa do odliczenia – Zasady neutralności podatkowej i proporcjonalności	4
2019/C 25/05	Sprawa C-29/17: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Novartis Farma SpA / Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Roche Italia SpA, Consiglio Superiore di Sanità Odeślanie prejudycjalne – Produkty lecznicze stosowane u ludzi – Dyrektywa 2001/83 WE – Artykuł 3 pkt 1 – Artykuł 6 – Dyrektywa 89/105/EWG – Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 – Artykuły 3, 25 i 26 – Przepakowanie produktu leczniczego dla celów jego zastosowania w leczeniu nieobjętym jego pozwoleniem na dopuszczenie do obrotu (poza pozwoleniem na dopuszczenie do obrotu) – Refundacja przez krajowy system ubezpieczeń zdrowotnych	4
2019/C 25/06	Sprawa C-147/17: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 20 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Constanța – Rumunia) – Sindicatul Familia Constanța, Ustiniu Cvas i in. / Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța Odeślanie prejudycjalne – Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników – Organizacja czasu pracy – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 31 – Dyrektywa 2003/88/WE – Zakres stosowania – Odstępstwo – Artykuł 1 ust. 3 – Dyrektywa 89/391/EWG – Artykuł 2 ust. 2 – Działalność rodzica zastępczego	5
2019/C 25/07	Sprawa C-151/17: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court) – Zjednoczone Królestwo) – Swedish Match AB / Secretary of State for Health Odeślanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Produkcja, prezentowanie i sprzedaż wyrobów tytoniowych – Dyrektywa 2014/40/UE – Artykuł 1 lit. c) i art. 17 – Zakaz wprowadzania na rynek wyrobów tytoniowych do stosowania doustnego – Ważność	6
2019/C 25/08	Sprawa C-245/17: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha – Hiszpania) – Pedro Viejobueno Ibáñez, Emilia de la Vara González / Consejería de Educación de Castilla-La Mancha Odeślanie prejudycjalne – Dyrektywa 1999/70/WE – Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC – Klauzula 4 – Zasada niedyskryminacji – Uregulowanie krajowe umożliwiające zakończenie umów o pracę na czas określony, w przypadku gdy powód zatrudnienia przestaje istnieć – Nauczyciele zatrudnieni na okres roku szkolnego – Rozwiązanie stosunku pracy w dniu zakończenia zajęć dydaktycznych – Organizacja czasu pracy – Dyrektywa 2003/88/WE	7
2019/C 25/09	Sprawa C-295/17: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 22 listopada 2018 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalia] – MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia SA / Autoridade Tributária e Aduaneira Odeślanie prejudycjalne – Wspólly system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Zakres stosowania – Transakcje podlegające opodatkowaniu – Odpłatne świadczenie – Rozróżnienie między niepodlegającym opodatkowaniu odszkodowaniami a podlegającym opodatkowaniu usługami za zapłatą „rekompensaty”	8
2019/C 25/10	Sprawa C-452/17: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 21 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de commerce de Liège – Belgia) – Zako SPRL / Sanidel SA Odeślanie prejudycjalne – Przedstawiciele handlowi działający na własny rachunek – Dyrektywa 86/653/EWG – Artykuł 1 ust. 2 – Pojęcie „przedstawiciela handlowego” – Pośrednik działający na własny rachunek prowadzący swoją działalność z przedsiębiorstwa zleceniodawcy – Wykonywanie zadań innych niż te związane z negocjowaniem sprzedaży lub zakupem towarów na rachunek zleceniodawcy	9

2019/C 25/11	Sprawa C-575/17: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 22 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA / Ministre de l'Action et des Comptes publics Odesłanie prejudycjalne – Swobodny przepływ kapitału – Podatek pobierany u źródła od kwoty brutto dywidend krajowych wypłaconych spółkom niebędącym rezydentami – Przeniesienie opodatkowania dywidend wypłaconych spółce będącej rezydentem w przypadku roku, w którym wystąpiła strata – Odmienne traktowanie – Względy uzasadniające – Porównywalność – Zrównoważony podział władztwa podatkowego między państwami członkowskimi – Skuteczność poboru podatku – Proporcjonalność – Dyskryminacja . . .	10
2019/C 25/12	Sprawa C-619/17: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 21 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo – Hiszpania) – Ministerio de Defensa / Ana de Diego Porras Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Dyrektywa 99/70/WE – Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC – Klauzula 4 – Zasada niedyskryminacji – Względy uzasadniające – Klauzula 5 – Środki mające na celu zapobieganie nadużyciom wynikającym z wykorzystywania kolejnych umów lub stosunków pracy zawieranych na czas określony – Odprawa w wypadku rozwiązania umowy o pracę na czas nieokreślony z obiektywnej przyczyny – Brak odprawy w wypadku ustania umowy o pracę zawartej na czas określony interinidad	10
2019/C 25/13	Sprawa C-625/17: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG / Finanzamt Feldkirch Odesłanie prejudycjalne – Artykuły 56 i 63 TFUE – Swoboda przepływu usług i kapitału – Instytucje kredytowe – Opłata stabilizacyjna i składka specjalna na tę opłatę określane na podstawie całego bilansu nieskonsolidowanego instytucji kredytowych z siedzibą w Austrii – Włączenie transakcji bankowych mających transgraniczny charakter – Wyłączenie transakcji spółek zależnych z siedzibą w innym państwie członkowskim – Odmienne traktowanie – Ograniczenie – Uzasadnienie	11
2019/C 25/14	Sprawa C-627/17: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 22 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresný súd Dunajská Streda – Słowacja) – ZSE Energia a.s./ RG Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (WE) nr 861/2007 – Europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń – Artykuł 2 ust. 1 i art. 3 ust. 1 – Zakresy stosowania – Pojęcie „stron” – Sprawy transgraniczne	12
2019/C 25/15	Sprawa C-679/17: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen – Belgia) – Vlaams Gewest, reprezentowany przez Vlaamse regering w osobie Vlaamse Minister van Begroting, Financiën en Energie, Vlaams Gewest, reprezentowany przez Vlaamse regering w osobie Vlaamse Minister van Omgeving, Natuur en Landbouw / Johannes Huijbrechts Odesłanie prejudycjalne – Swoboda przepływu kapitału – Ograniczenia – Przepisy podatkowe – Podatek od spadku – Zrównoważona gospodarka leśna – Zwolnienie – Ochrona obszarów leśnych	13
2019/C 25/16	Sprawa C-713/17: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht Oberösterreich – Austria) – Ahmad Shah Ayubi / Bezirkshauptmannschaft Linz-Land Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2011/95/UE – Normy dotyczące zakresu ochrony międzynarodowej – Status uchodźcy – Artykuł 29 – Ochrona socjalna – Odmienne traktowanie – Uchodźcy, którym przysługuje prawo pobytu czasowego	13
2019/C 25/17	Sprawa C-490/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 26 lipca 2018 r. – SD / Agrárminiszter	14
2019/C 25/18	Sprawa C-580/18 P: Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 12 lipca 2018 r. w sprawie T-41/17, Lotte Co. Ltd przeciwko Urzędowi Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu 18 września 2018 r. przez Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH	15
2019/C 25/19	Sprawa C-618/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di pace di L'Aquila (Włochy) w dniu 1 października 2018 r. – Gabriele Di Girolamo / Ministero della Giustizia	16

2019/C 25/20	Sprawa C-639/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Kiel (Niemcy) w dniu 12 października 2018 r. – KH/ Sparkasse Südholstein	17
2019/C 25/21	Sprawa C-641/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Genova (Włochy) w dniu 12 października 2018 r. – LG i in. / Rina SpA, Ente Registro Italiano Navale	18
2019/C 25/22	Sprawa C-646/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil de Gerona (Hiszpania) w dniu 15 października 2018 r. – OD / Ryanair D.A.C.	18
2019/C 25/23	Sprawa C-648/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul București (Rumunia) w dniu 17 października 2018 r. – Autoritatea națională de reglementare în domeniul energiei (ANRE) / Societatea de Producere a Energiei Electrice în Hidrocentrale Hidroelectrica SA	19
2019/C 25/24	Sprawa C-658/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di pace di Bologna (Włochy) w dniu 22 października 2018 r. – UX / Governo della Repubblica italiana	19
2019/C 25/25	Sprawa C-660/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Berlin (Niemcy) w dniu 22 października 2018 r. – Sundair GmbH/ WV i in.	21
2019/C 25/26	Sprawa C-661/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) w dniu 22 października 2018 r. – CTT – Correios de Portugal / Autoridade Tributária e Aduaneira	22
2019/C 25/27	Sprawa C-667/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Grondwettelijk Hof (Belgia) w dniu 25 października 2018 r. – Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone / Ministerraad	22
2019/C 25/28	Sprawa C-670/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna (Włochy) w dniu 29 października 2018 r. – CO / Comune di Gesturi	23
2019/C 25/29	Sprawa C-672/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 29 października 2018 r. – DN / Ministre de l'Action et des Comptes publics .	23
2019/C 25/30	Sprawa C-673/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Paris (Francja) w dniu 30 października 2018 r. – Santen SAS / Directeur général de l'Institut national de la propriété industrielle	24
2019/C 25/31	Sprawa C-677/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 5 listopada 2018 r. – Amoena Ltd / Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	25
2019/C 25/32	Sprawa C-678/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 5 listopada 2019 r. – Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden	26
2019/C 25/33	Sprawa C-679/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresní soud v Ostravě (Republika Czeska) w dniu 5 listopada 2018 r. – OPR-Finance s.r.o. / GK	26
2019/C 25/34	Sprawa C-687/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) w dniu 7 listopada 2018 r. – SY / Associated Newspapers Ltd	27
2019/C 25/35	Sprawa C-688/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Specializiran nakazatelen syd (Bułgaria) w dniu 6 listopada 2018 r. – postępowanie karne przeciwko TX i UW . .	28
2019/C 25/36	Sprawa C-689/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Dioikitiko Protodikeio Patron (Grecja) w dniu 5 listopada 2018 r. – XT / Elliniko Dimosio	28

2019/C 25/37	Sprawa C-703/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 12 listopada 2018 r. – Healthspan Limited / Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs	29
2019/C 25/38	Sprawa C-704/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Specializiran nakazatelen syd (Bułgaria) w dniu 12 listopada 2018 r. – postępowanie karne przeciwko LD, ME, NF, OG, PH i RI	30
Sąd		
2019/C 25/39	Sprawy połączone T-202/10 RENV II i T-203/10 RENV II: Wyrok Sądu z dnia 15 listopada 2018 r. – Stichting Woonlinie i in. / Komisja Pomoc państwa – Mieszkalnictwo socjalne – System pomocy przyznawanej na rzecz spółek mieszkalnictwa socjalnego – Pomoc istniejąca – Zobowiązania państwa członkowskiego – Decyzja uznająca pomoc za zgodną z rynkiem wewnętrznym – Artykuł 17 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 – Usługa w ogólnym interesie gospodarczym – Artykuł 106 ust. 2 TFUE – Definicja zadań z zakresu usług publicznych	31
2019/C 25/40	Sprawa T-207/10: Wyrok Sądu z dnia 15 listopada 2018 r. – Deutsche Telekom / Komisja Pomoc państwa – System podatkowy umożliwiający przedsiębiorstwom mającym rezydencję podatkową w Hiszpanii amortyzację wartości firmy wynikającej z nabycia udziałów w przedsiębiorstwach mających rezydencję podatkową za granicą – Decyzja uznająca pomoc za niezgodną ze wspólnym rynkiem i nakazująca jej odzyskanie – Przepis umożliwiający dalsze częściowe stosowanie systemu – Wniosek o umorzenia postępowania – Dalsze trwanie interesu prawnego – Uzasadnione oczekiwania – Wyraźne zapewnienia udzielone przez Komisję – Zasadność oczekiwań – Czasowy zakres obowiązywania ochrony uzasadnionych oczekiwań	32
2019/C 25/41	Sprawa T-219/10 RENV: Wyrok Sądu z dnia 15 listopada 2018 r. – World Duty Free Group / Komisja Pomoc państwa – Przepisy o podatku dochodowym od osób prawnych umożliwiający przedsiębiorstwom mającym rezydencję podatkową w Hiszpanii amortyzację wartości firmy wynikającej z nabycia udziałów w przedsiębiorstwach mających rezydencję podatkową za granicą – Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym i nakazująca jej odzyskanie – Pojęcie pomocy państwa – Selektowność – System odniesienia – Odstępstwo – Odmienne traktowanie – Uzasadnienie odmiennego traktowania – Przedsiębiorstwa będące beneficjentami środka – Uzasadnione oczekiwania	33
2019/C 25/42	Sprawa T-227/10: Wyrok Sądu z dnia 15 listopada 2018 r. – Banco Santander / Komisja Pomoc państwa – Przepisy o podatku dochodowym od osób prawnych umożliwiający przedsiębiorstwom mającym rezydencję podatkową w Hiszpanii amortyzację wartości firmy wynikającej z nabycia udziałów w spółkach mających rezydencję podatkową za granicą – Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym i nakazująca jej odzyskanie – Pojęcie pomocy państwa – Selektowność – System odniesienia – Odstępstwo – Odmienne traktowanie – Uzasadnienie odmiennego traktowania – Przedsiębiorstwa będące beneficjentami środka – Uzasadnione oczekiwania	34
2019/C 25/43	Sprawa T-239/11: Wyrok Sądu z dnia 15 października 2018 r. – Sigma Alimentos Exterior/Komisja Pomoc państwa – Przepisy dotyczące podatku dochodowego od osób prawnych umożliwiający przedsiębiorstwom mającym rezydencję podatkową w Hiszpanii amortyzację wartości firmy wynikającej z nabycia udziałów w spółkach mających rezydencję podatkową za granicą – Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym i nakazująca jej odzyskanie – Pojęcie pomocy państwa – Selektowność – System odniesienia – Odstępstwo – Odmienne traktowanie – Uzasadnienie odmiennego traktowania	34
2019/C 25/44	Sprawa T-399/11 RENV: Wyrok Sądu z dnia 15 listopada 2018 r. – Banco Santander i Santusa / Komisja Pomoc państwa – Przepisy o podatku dochodowym od osób prawnych umożliwiający przedsiębiorstwom mającym rezydencję podatkową w Hiszpanii amortyzację wartości firmy wynikającej z nabycia udziałów w spółkach mających rezydencję podatkową za granicą – Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym i nakazująca jej odzyskanie – Pojęcie pomocy państwa – Selektowność – System odniesienia – Odstępstwo – Odmienne traktowanie – Uzasadnienie odmiennego traktowania – Przedsiębiorstwa będące beneficjentami środka – Uzasadnione oczekiwania	35

2019/C 25/45	Sprawa T-405/11: Wyrok Sądu z dnia 15 listopada 2018 r. – Axa Mediterranean / Komisja Pomoc państwa – Przepisy o podatku dochodowym od osób prawnych umożliwiające przedsiębiorstwom mającym rezydencję podatkową w Hiszpanii amortyzację wartości firmy wynikającej z nabycia udziałów w spółkach mających rezydencję podatkową za granicą – Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym i nakazująca jej odzyskanie – Pojęcie pomocy państwa – Selektowność – System odniesienia – Odstępstwo – Odmienne traktowanie – Uzasadnienie odmiennego traktowania – Przedsiębiorstwa będące beneficjentami środka – Uzasadnione oczekiwania	36
2019/C 25/46	Sprawa T-406/10: Wyrok Sądu z dnia 15 listopada 2018 r. – Prosegur Compañía de Seguridad / Komisja Pomoc państwa – Przepisy o podatku dochodowym od osób prawnych umożliwiające przedsiębiorstwom mającym rezydencję podatkową w Hiszpanii amortyzację wartości firmy wynikającej z nabycia udziałów w przedsiębiorstwach mających rezydencję podatkową za granicą – Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym i nakazująca jej odzyskanie – Pojęcie pomocy państwa – Selektowność – System odniesienia – Odstępstwo – Odmienne traktowanie – Uzasadnienie odmiennego traktowania – Przedsiębiorstwa będące beneficjentami środka – Uzasadnione oczekiwania	37
2019/C 25/47	Sprawa T-487/14: Wyrok Sądu z dnia 15 listopada 2018 r. – CHEMK i KF / Komisja Dumping – Przywóz żelazokrzemu pochodzącego z Rosji – Ostateczne cło antydumpingowe – Przegląd wygaśnięcia środków – Określenie ceny eksportowej – Jeden podmiot gospodarczy – Przerzucenie ceł antydumpingowych na ceny odsprzedaży w Unii – Zastosowanie innej metody niż metoda stosowana podczas poprzedniego dochodzenia – Kontynuacja dumpingu i szkody lub ponowne ich wystąpienie – Artykuł 2 ust. 9, art. 3 i art. 11 ust. 9 i 10 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 [obecnie art. 2 ust. 9, art. 3 i art. 11 ust. 9 i 10 rozporządzenia (UE) 2016/1036]	37
2019/C 25/48	Sprawa T-113/15: Wyrok Sądu z dnia 15 listopada 2018 r. – RFA International/Komisja Dumping – Przywozu żelazokrzemu pochodzącego z Rosji – Odrzucenie wniosków o zwrot uiszczonych cła antydumpingowego – Określenie wartości normalnej i ceny eksportowej – Jeden podmiot gospodarczy – Uwzględnienia cła antydumpingowego w cenie odsprzedaży w Unii – Zastosowanie innej metody niż metoda wykorzystana w poprzednim dochodzeniu – Artykuł 2 ust. 9 i art. 11 ust. 9 i 10 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 [obecnie art. 2 ust. 9 i art. 11 ust. 9 i 10 rozporządzenia (UE) 2016/1036] – Artykuł 18.3.1 porozumienia antydumpingowego WTO	38
2019/C 25/49	Sprawa T-854/16: Wyrok Sądu z dnia 20 listopada 2018 r. – Barata/Parlament Służba publiczna – Urzędnicy – Awans – Postępowanie w sprawie awansu za 2015 r. – Procedura certyfikacji – Wykluczenie z ostatecznej listy urzędników upoważnionych do wzięcia udziału w programie kształcenia – Artykuł 45a regulaminu pracowniczego – Obowiązek uzasadnienia – Oczywisty błąd w ocenie – Równość traktowania – Prawo do obrony	39
2019/C 25/50	Sprawa T-546/17: Wyrok Sądu z dnia 15 listopada 2018 r. – Haufe-Lexware/EUIPO – Le Shi Holdings (Beijing) (Leshare) Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego znaku towarowego Leshare – Wcześniejszy słowny międzynarodowy znak towarowy LEXWARE – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Podobieństwo oznaczeń	39
2019/C 25/51	Sprawa T-790/17: Wyrok Sądu z dnia 20 listopada 2018 r. – St. Andrews Links / EUIPO (ST ANDREWS) Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego ST ANDREWS – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Pochodzenie geograficzne – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	40
2019/C 25/52	Sprawa T-791/17: Wyrok Sądu z dnia 20 listopada 2018 r. – St. Andrews Links / EUIPO (ST ANDREWS) Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego ST ANDREWS – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Pochodzenie geograficzne – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	41

2019/C 25/53	Sprawa T-831/17: Wyrok Sądu z dnia 15 listopada 2018 r. – DRH Licensing & Managing / EUIPO – Merck (Flexagil) Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Graficzny unijny znak towarowy Flexagil – Rzeczywiste używanie znaku towarowego – Artykuł 18 ust. 1 akapit drugi lit. a) i art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Używanie znaku towarowego w postaci różniącej się co do elementów niewpływających na jego charakter odróżniający	41
2019/C 25/54	Sprawa T-36/18: Wyrok Sądu z dnia 20 listopada 2018 r. Asahi Intecc / EUIPO – Celesio (Celeson) Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Słowny znak towarowy Celeson – Wcześniejszy słowny międzynarodowy znak towarowy CELESIO – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001	42
2019/C 25/55	Sprawa T-646/18: Skarga wniesiona w dniu 26 października 2018 r. – Bonnafous/Komisja	42
2019/C 25/56	Sprawa T-653/18: Skarga wniesiona w dniu 31 października 2018 r. – Armani / EUIPO – Asunción (GIORGIO ARMANI le Sac 11)	43
2019/C 25/57	Sprawa T-654/18: Skarga wniesiona w dniu 31 października 2018 r. – Armani / EUIPO – Asunción (le Sac 11)	44
2019/C 25/58	Sprawa T-655/18: Skarga wniesiona w dniu 30 października 2018 r. – Aupicon i in./ESDZ	45
2019/C 25/59	Sprawa T-658/18: Skarga wniesiona w dniu 31 października 2018 r. – Hästens Sängar/EUIPO (Przedstawienie wzoru kwadratów)	46
2019/C 25/60	Sprawa T-661/18: Skarga wniesiona w dniu 7 listopada 2018 r. – Securitec / Komisja	46
2019/C 25/61	Sprawa T-663/18: Skarga wniesiona w dniu 9 listopada 2018 r. – Nissin Foods Holdings / EUIPO – The GB Foods (Soba JAPANESE FRIED NOODLES)	47
2019/C 25/62	Sprawa T-666/18: Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2018 r. – 6Minutes Media / EUIPO – ad pepper media International (ad pepper)	48
2019/C 25/63	Sprawa T-668/18: Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2018 r. – 6Minutes Media / EUIPO – ad pepper media International (ADPepper)	49
2019/C 25/64	Sprawa T-669/18: Skarga wniesiona w dniu 13 listopada 2018 r. – Neoperl / EUIPO (Przedstawienie czterech wypełnień na regularnym przedstawieniu pustych otworków)	50
2019/C 25/65	Sprawa T-672/18: Skarga wniesiona w dniu 13 listopada 2018 r. – Pyke / EUIPO – Paglieri (CLIO-MAKEUP)	50
2019/C 25/66	Sprawa T-674/18: Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2018 r. – Vattenfall Europe Nuclear Energy / Komisja	51
2019/C 25/67	Sprawa T-675/18: Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2018 r. – Trifolio-M i in. / EFSA	52
2019/C 25/68	Sprawa T-678/18: Skarga wniesiona w dniu 13 listopada 2018 r. – Società agricola Giusti Dal Col/ EUIPO – DMC (GIUSTI WINE)	53
2019/C 25/69	Sprawa T-679/18: Skarga wniesiona w dniu 12 listopada 2018 r. – Showroom/EUIPO – E-Gab (SHOWROOM)	53
2019/C 25/70	Sprawa T-680/18: Skarga wniesiona w dniu 15 listopada 2018 r. – SLL Service / EUIPO – Elfa International (LUMIN8)	54
2019/C 25/71	Sprawa T-681/18: Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2018 r. – „Korporaciya »Masternet«”/ EUIPO – Stayer Ibérica (STAYER)	55
2019/C 25/72	Sprawa T-682/18: Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2018 r. – Twitter / EUIPO – Hachette Filipacchi Presse (PERISCOPE)	55

2019/C 25/73	Sprawa T-683/18: Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2018 r. – Conte/EUIPO (CANNABIS STORE AMSTERDAM)	56
2019/C 25/74	Sprawa T-685/18: Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2018 r. – Apple / EUIPO – Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication (SWIFT)	57
2019/C 25/75	Sprawa T-686/18: Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2018 r. – LegalCareers/EUIPO (LEGALCAREERS)	58
2019/C 25/76	Sprawa T-687/18: Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2018 r. – Pilatus Bank / EBC	59
2019/C 25/77	Sprawa T-688/18: Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2018 r. – Exploitiemaatschappij De Berghaaf v EUIPO – Brigade Electronics Group (CORNEREYE)	59
2019/C 25/78	Sprawa T-689/18: Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2018 r. – Executive Selling / EUIPO (EXECUTIVE SELLING)	60
2019/C 25/79	Sprawa T-695/18: Skarga wniesiona w dniu 26 listopada 2018 r. – Werner/EUIPO – Merck (fLORAMED)	61
2019/C 25/80	Sprawa T-697/18: Skarga wniesiona w dniu 26 listopada 2018 r. – Aldi / EUIPO – Titlbach (ALTISPORT)	61
2019/C 25/81	Sprawa T-700/18: Skarga wniesiona w dniu 26 listopada 2018 r. – Kalypso Media Group / EUIPO – Wizards of the Coast (DUNGEONS)	62

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2019/C 25/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 16 z 14.1.2019

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 4 z 7.1.2019

Dz.U. C 455 z 17.12.2018

Dz.U. C 445 z 10.12.2018

Dz.U. C 436 z 3.12.2018

Dz.U. C 427 z 26.11.2018

Dz.U. C 408 z 12.11.2018

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 20 grudnia 2018 r. – Komisja Europejska / Rada Unii Europejskiej (C-626/15), Komisja Europejska / Rada Unii Europejskiej (C-659/16)

(Sprawy połączone C-626/15 i C-659/16) ⁽¹⁾

Skarga o stwierdzenie nieważności – Decyzja Komitetu Stałych Przedstawicieli (Coreper) – Decyzja zatwierdzająca przedłożenie organowi międzynarodowemu dokumentu do dyskusji – Dopuszczalność – Akt zaskarżalny – Wylączna, dzielona lub uzupełniająca kompetencja Unii Europejskiej – Wylączna reprezentacja Unii w organie międzynarodowym lub zaangażowanie państw członkowskich po stronie Unii – Zachowanie morskich zasobów biologicznych – Rybołówstwo – Ochrona środowiska naturalnego – Badania naukowe – Morskie obszary chronione (MPA) – Układ Antarktyczny – Konwencja o zachowaniu żywych zasobów morskich Antarktyki – Morze Weddella i Morze Rossa

(2019/C 25/02)

Język postępowania: francuski

Strony

(C-626/15)

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet, E. Paasivirta i C. Hermes, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. Westerhof Löfflerová, R. Liudvinavičiute-Cordeiro i M. Simm, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze, J. Möller, K. Stranz i S. Eisenberg, pełnomocnicy), Republika Grecka (przedstawiciele: G. Karipsiadis i K. Boskovits, pełnomocnicy), Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. A. Sampol Pucurull, pełnomocnik), Republika Francuska (przedstawiciele: F. Fize, D. Colas, G. de Bergues i B. Fodda, pełnomocnicy), Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: M. Gijzen, M. Bulterman i M. Noort, pełnomocnicy), Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo i M. L. Duarte, pełnomocnicy), Republika Finlandii (przedstawiciel: J. Heliskoski, pełnomocnik), Królestwo Szwecji (przedstawiciele: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, L. Zettergren i L. Swedenborg, pełnomocnicy), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: C. Brodie, pełnomocnik, wspierana przez J. Holmesa, QC)

(C-659/16)

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet, E. Paasivirta i C. Hermes, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. Westerhof Löfflerová, R. Liudvinavičiute-Cordeiro i M. Simm, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Królestwo Belgii (przedstawiciele: J. Van Holm, C. Pochet i L. Van den Broeck, pełnomocnicy), Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze, J. Möller i S. Eisenberg, pełnomocnicy), Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. A. Sampol Pucurull, pełnomocnik), Republika Francuska (przedstawiciele: D. Colas i B. Fodda, pełnomocnicy), Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciel: D. Holderer, pełnomocnik), Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: B. Koopman, M. Bulterman i M. Noort, pełnomocnicy), Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo i L. Medeiros, pełnomocnicy), Republika Finlandii (przedstawiciel: J. Heliskoski, pełnomocnik), Królestwo Szwecji (przedstawiciele: A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev i L. Zettergren, pełnomocnicy), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: C. Brodie i G. Brown, pełnomocnicy, wspierane J. Holmesa, QC, i J. Gregory'ego, barrister)

Sentencja

- 1) Skargi zostają oddalone.
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Królestwo Belgii, Republika Federalna Niemiec, Republika Grecka, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska, Wielkie Księstwo Luksemburga, Królestwo Niderlandów, Republika Portugalska, Republika Finlandii, Królestwo Szwecji oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 59 z 15.2.2016.
Dz.U. C 38 z 6.2.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 21 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria – Włochy) – Fortunata Silvia Fontana / Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Reggio Calabria

(Sprawa C-648/16) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 273 – Określenie wysokości zobowiązania podatkowego – Ustalanie podstawy opodatkowania metodą indukcyjną – Prawo do odliczenia VAT – Domniemanie – Zasady neutralności podatkowej i proporcjonalności – Prawo krajowe przyjmujące za podstawę obliczenia VAT zakładany obrót

(2019/C 25/03)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fortunata Silvia Fontana

Strona przeciwna: Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Reggio Calabria

Sentencja

Dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej oraz zasady neutralności podatkowej i proporcjonalności należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów krajowych, takich jak będące przedmiotem postępowania głównego, które umożliwiają organowi podatkowemu w razie poważnych rozbieżności między zadeklarowanymi dochodami a dochodami oszacowanymi na podstawie studiów sektorowych posłużyć się metodą indukcyjną, opartą na takich studiach sektorowych, w celu ustalenia kwoty obrotu uzyskanego przez podatnika i w konsekwencji określenia wysokości zobowiązania podatkowego obejmującego zapłatę zaległego podatku od wartości dodanej (VAT), pod warunkiem że przepisy te i ich zastosowanie umożliwiają podatnikowi, z poszanowaniem zasad neutralności podatkowej i proporcjonalności, a także prawa do obrony, zakwestionowanie wyników uzyskanych tą metodą na podstawie ogółu przeciwnych dowodów, którymi on dysponuje, oraz skorzystanie z przysługującego mu prawa do odliczenia zgodnie z przepisami zawartymi w tytule X dyrektywy 2006/112, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 20.3.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 21 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Alba Iulia – Rumunia) – Lucrețiu Hadrian Vădan / Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba

(Sprawa C-664/16) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuły 167, 168, 178 i 273 – Zakres prawa do odliczenia – Brak faktur – Skorzystanie z opinii biegłego sądowego – Ciężar dowodu w zakresie prawa do odliczenia – Zasady neutralności podatkowej i proporcjonalności

(2019/C 25/04)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Alba Iulia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Lucrețiu Hadrian Vădan

Strona pozwana: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba

Sentencja

Dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, a w szczególności jej art. 167, 168, art. 178 lit. a) i art. 179, a także zasady neutralności podatku od wartości dodanej (VAT) i proporcjonalności należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak rozpatrywane w postępowaniu głównym podatnik, który nie jest w stanie przedstawić dowodu na kwotę zapłaconego przez niego VAT poprzez przedstawienie faktur lub jakiegokolwiek innego dokumentu, nie może skorzystać z prawa do odliczenia VAT jedynie na podstawie oszacowania wynikającego z opinii biegłego zarządzanej przez sąd krajowy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 104 z 3.4.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Novartis Farma SpA / Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Roche Italia SpA, Consiglio Superiore di Sanità

(Sprawa C-29/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Produkty lecznicze stosowane u ludzi – Dyrektywa 2001/83 WE – Artykuł 3 pkt 1 – Artykuł 6 – Dyrektywa 89/105/EWG – Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 – Artykuły 3, 25 i 26 – Przepakowanie produktu leczniczego dla celów jego zastosowania w leczeniu nieobjętym jego pozwoleniem na dopuszczenie do obrotu (poza pozwoleniem na dopuszczenie do obrotu) – Refundacja przez krajowy system ubezpieczeń zdrowotnych

(2019/C 25/05)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Novartis Farma SpA

Strona przeciwna: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Roche Italia SpA, Consiglio Superiore di Sanità

przy udziale: Ministero della Salute, Regione Veneto, Società Oftalmologica Italiana (SOI) – Associazione Medici Oculisti Italiani (AMOI), Regione Emilia-Romagna

Sentencja

- 1) Artykuł 3 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/83/WE z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/26/UE z dnia 25 października 2012 r., należy interpretować w ten sposób, że Avastin po przepakowaniu na warunkach przewidzianych przez przepisy krajowe sporne w postępowaniu głównym jest objęty zakresem stosowania dyrektywy 2001/83, zmienionej dyrektywą 2012/26.
- 2) Artykuł 6 dyrektywy 2001/83, zmienionej dyrektywą 2012/26, należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które określają warunki, na jakich Avastin może zostać przepakowany dla celów jego użycia w leczeniu przy wskazaniach okulistycznych nieobjętych jego pozwoleniem na dopuszczenie do obrotu.
- 3) Artykuły 3, 25 i 26 rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiającego wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiającego Europejską Agencję Leków, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1027/2012 z dnia 25 października 2012 r., należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisowi krajowemu takiemu jak art. 1 ust. 4a decreto-legge 21 ottobre 1996, n. 536, recante „Misure per il contenimento della spesa farmaceutica e la rideterminazione del tetto di spesa per l'anno 1996”, convertito dalla legge del 23 dicembre 1996, n. 648 (dekretu z mocą ustawy nr 536 z dnia 21 października 1996 r. dotyczącego „środków kontroli wydatków na produkty lecznicze i ponownego określenia maksymalnego poziomu wydatku na rok 1996”, przekształconego przez ustawę nr 648 z dnia 23 grudnia 1996 r.), zmienionego na mocy decreto-legge del 20 marzo 2014, n. 36, convertito dalla legge del 16 maggio 2014, nr 79 (dekretu z mocą ustawy nr 36 z dnia 20 marca 2014 r., przekształconego przez ustawę nr 79 z dnia 16 maja 2014 r.), upoważniającemu Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) [włoską agencję leków (AIFA)] do monitorowania produktów leczniczych takich jak Avastin, których stosowanie poza pozwoleniem na dopuszczenie do obrotu jest refundowane przez Servizio Sanitario Nazionale (krajowy system opieki zdrowotnej, Włochy), oraz do podjęcia, w razie potrzeby, środków koniecznych do ochrony bezpieczeństwa pacjentów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 195 z 19.6.2017.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 20 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Constanța – Rumunia) – Sindicatul Familia Constanța, Ustina Cvas i in. / Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța

(Sprawa C-147/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników – Organizacja czasu pracy – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 31 – Dyrektywa 2003/88/WE – Zakres stosowania – Odstępstwo – Artykuł 1 ust. 3 – Dyrektywa 89/391/EWG – Artykuł 2 ust. 2 – Działalność rodzica zastępczego

(2019/C 25/06)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Constanța

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sindicatul Familia Constanța, Ustina Cvas, Silvica Jianu, Dumitra Bocu, Cader Aziz, Georgeta Crângașu, Sema Cutlăcai

Strona pozwana: Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța

Sentencja

Artykuł 1 ust. 3 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy w związku z art. 2 ust. 2 dyrektywy Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy należy interpretować w ten sposób, że działalność rodzica zastępczego, polegająca, w ramach stosunku pracy z organem publicznym, na przyjęciu i integracji małoletniego we własnym domu i zapewnieniu w sposób ciągły harmonijnego rozwoju i kształcenia tego małoletniego, nie wchodzi w zakres stosowania dyrektywy 2003/88.

⁽¹⁾ Dz.U. C 231 z 17.7.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Zjednoczone Królestwo) – Swedish Match AB / Secretary of State for Health

(Sprawa C-151/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Produkcja, prezentowanie i sprzedaż wyrobów tytoniowych – Dyrektywa 2014/40/UE – Artykuł 1 lit. c) i art. 17 – Zakaz wprowadzania na rynek wyrobów tytoniowych do stosowania doustnego – Ważność

(2019/C 25/07)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Swedish Match AB

Strona przeciwna: Secretary of State for Health

przy udziale: New Nicotine Alliance

Sentencja

Analiza przedstawionego pytania nie wykazała żadnego elementu, który mógłby wpłynąć na ważność art. 1 lit. c) oraz art. 17 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylającej dyrektywy 2001/37/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 22.5.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha – Hiszpania) – Pedro Viejobueno Ibáñez, Emilia de la Vara González / Consejería de Educación de Castilla-La Mancha

(Sprawa C-245/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 1999/70/WE – Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC – Klauzula 4 – Zasada niedyskryminacji – Uregulowanie krajowe umożliwiające zakończenie umów o pracę na czas określony, w przypadku gdy powód zatrudnienia przestaje istnieć – Nauczyciele zatrudnieni na okres roku szkolnego – Rozwiązanie stosunku pracy w dniu zakończenia zajęć dydaktycznych – Organizacja czasu pracy – Dyrektywa 2003/88/WE

(2019/C 25/08)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pedro Viejobueno Ibáñez, Emilia de la Vara González

Strona pozwana: Consejería de Educación de Castilla-La Mancha

Sentencja

- 1) Klauzulę 4 pkt 1 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r., ujętego w załączniku do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które zezwala pracodawcy na zakończenie w ostatnim dniu zajęć dydaktycznych stosunku pracy na czas określony nawiązanego przez nauczycieli zatrudnionych na okres roku szkolnego jako członkowie personelu tymczasowego z tego powodu, że warunki niezbędnego i pilnego charakteru, od których było uzależnione ich zatrudnienie, nie są już po tym dniu spełnione, podczas gdy stosunek pracy na czas nieokreślony nawiązany przez nauczycieli, którzy mają status urzędników, trwa.
- 2) Artykuł 7 ust. 2 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy należy interpretować w ten sposób, iż nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które pozwala zakończyć w ostatnim dniu zajęć dydaktycznych stosunek pracy na czas określony nawiązany przez nauczycieli zatrudnionych na okres roku szkolnego jako członkowie personelu tymczasowego, mimo że pozbawia to tych nauczycieli przynależnych do tego roku szkolnego dni płatnego urlopu wypoczynkowego, o ile wspomniani nauczyciele otrzymują ekwiwalent pieniężny z tego tytułu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 382 z 13.11.2017.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 22 listopada 2018 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalia] – MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia SA / Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sprawa C-295/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Zakres stosowania – Transakcje podlegające opodatkowaniu – Odpłatne świadczenie – Rozróżnienie między niepodlegającymi opodatkowaniu odszkodowaniami a podlegającymi opodatkowaniu usługami za zapłatą „rekompensaty”

(2019/C 25/09)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia SA

Strona pozwana: Autoridade Tributária e Aduaneira

Sentencja

- 1) Artykuł 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że określoną z góry kwotę – otrzymaną przez podmiot gospodarczy w przypadku przedterminowego rozwiązania przez klienta lub z przyczyn leżących po stronie tego ostatniego umowy o świadczenie usług, w której wprowadzono minimalny okres obowiązywania – odpowiadającą kwocie, jaką podmiot ten uzyskałby przez pozostałą część tego okresu w przypadku braku rozwiązania tej umowy, co powinien zbadać sąd odsyłający, należy uznać za wynagrodzenie za odpłatne świadczenie usług, podlegające jako takie opodatkowaniu tym podatkiem.
- 2) Okoliczność, że kwota ryczałtowa ma na celu zniechęcenie klienta do niezachowania minimalnego okresu obowiązywania oraz naprawienie szkód poniesionych przez podmiot gospodarczy na skutek niezachowania tego okresu, okoliczność, że wynagrodzenie otrzymywane przez osobę pośredniczącą w przypadku zawarcia umowy określającej minimalny okres obowiązywania może być wyższe od wynagrodzenia uzgodnionego w umowie, w której nie przewidziano takiego okresu, oraz okoliczność, że kwota ta została zakwalifikowana w prawie krajowym jako kara umowna, nie mają decydującego znaczenia dla kwalifikacji określonej z góry w umowie o świadczenie usług kwoty, którą klient jest zobowiązany zapłacić w przypadku wcześniejszego jej rozwiązania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 256 z 7.8.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 21 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de commerce de Liège – Belgia) – Zako SPRL / Sanidel SA

(Sprawa C-452/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Przedstawiciele handlowi działający na własny rachunek – Dyrektywa 86/653/EWG – Artykuł 1 ust. 2 – Pojęcie „przedstawiciela handlowego” – Pośrednik działający na własny rachunek prowadzący swoją działalność z przedsiębiorstwa zleceniodawcy – Wykonywanie zadań innych niż te związane z negocjowaniem sprzedaży lub zakupem towarów na rachunek zleceniodawcy

(2019/C 25/10)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de commerce de Liège

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Zako SPRL

Strona pozwana: Sanidel SA

Sentencja

- 1) Artykuł 1 ust. 2 dyrektywy Rady 86/653/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek należy interpretować w ten sposób, że okoliczność, iż osoba na stałe odpowiedzialna albo za negocjowanie sprzedaży lub zakup towarów dla innej osoby, albo za negocjowanie i zawieranie tych transakcji w jej imieniu i na jej rachunek, prowadzi swoją działalność z przedsiębiorstwa tej ostatniej, nie stanowi przeszkody dla tego, aby można było ją zakwalifikować jako „przedstawiciela handlowego (agenta)” w rozumieniu tego przepisu, jeśli tylko ta okoliczność nie utrudnia tej osobie prowadzenia jej działalności w sposób niezależny, co powinien zweryfikować sąd odsyłający.
- 2) Artykuł 1 ust. 2 dyrektywy 86/653 należy interpretować w ten sposób, że okoliczność, iż dana osoba prowadzi nie tylko działalność polegającą albo na negocjowaniu sprzedaży lub zakupu towarów dla innej osoby, albo na negocjowaniu i zawieraniu tych transakcji w jej imieniu i na jej rachunek, lecz także, na rzecz tej samej osoby, działalność o innym charakterze, tak że czynności w ramach tej drugiej działalności nie są akcesoryjne względem pierwszej działalności, nie stanowi przeszkody dla tego, aby można było tę osobę zakwalifikować jako „przedstawiciela handlowego (agenta)” w rozumieniu tej dyrektywy, jeśli tylko ta okoliczność nie przeszkadza jej w wykonywaniu jej pierwszej działalności w sposób niezależny, co powinien zweryfikować sąd odsyłający.

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 16.10.2017.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 22 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA / Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Sprawa C-575/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Swobodny przepływ kapitału – Podatek pobierany u źródła od kwoty brutto dywidend krajowych wypłaconych spółkom niebędącym rezydentami – Przeniesienie opodatkowania dywidend wypłaconych spółce będącej rezydentem w przypadku roku, w którym wystąpiła strata – Odmienne traktowanie – Względy uzasadniające – Porównywalność – Zrównoważony podział władztwa podatkowego między państwami członkowskimi – Skuteczność poboru podatku – Proporcjonalność – Dyskryminacja

(2019/C 25/11)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA

Strona przeciwna: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Sentencja

Artykuły 63 i 65 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one uregulowaniu państwa członkowskiego, takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, na mocy którego dywidendy wypłacone przez spółkę będącą rezydentem podlegają opodatkowaniu u źródła, gdy są otrzymywane przez spółkę niebędącą rezydentem, podczas gdy, jeżeli są otrzymywane przez spółkę będącą rezydentem, opodatkowanie ich według systemu prawa powszechnego podatku dochodowego od osób prawnych dokonuje się po zakończeniu roku podatkowego, w którym zostały uzyskane, wyłącznie pod warunkiem, że wynik tej spółki był dodatni w tym roku, a takie opodatkowanie w danym wypadku może nigdy nie nastąpić, jeżeli spółka ta zaprzestała działalności, nie osiągnąwszy wyniku dodatniego od momentu otrzymania tych dywidend.

⁽¹⁾ Dz.U. C 437 z 18.12.2017.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 21 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo – Hiszpania) – Ministerio de Defensa / Ana de Diego Porras

(Sprawa C-619/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Dyrektywa 99/70/WE – Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC – Klauzula 4 – Zasada niedyskryminacji – Względy uzasadniające – Klauzula 5 – Środki mające na celu zapobieganie nadużyciom wynikającym z wykorzystywania kolejnych umów lub stosunków pracy zawieranych na czas określony – Odprawa w wypadku rozwiązania umowy o pracę na czas nieokreślony z obiektywnej przyczyny – Brak odprawy w wypadku ustania umowy o pracę zawartej na czas określony interinidad

(2019/C 25/12)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ministerio de Defensa

Strona pozwana: Ana de Diego Porras

Sentencja

- 1) Klauzulę 4 pkt 1 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony zawartego w dniu 18 marca 1999 r., stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC, należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, w którym nie przewidziano wypłaty żadnej odprawy pracownikom zatrudnionym na podstawie umów o pracę na czas określony zawartych w celu zastąpienia pracownika mającego prawo do zachowania swojego stanowiska, takich jak rozpatrywana w postępowaniu głównym umowa *interinidad*, z upływem okresu, na jaki zawarto te umowy, podczas gdy odprawa jest przyznawana pracownikom zatrudnionym na czas nieokreślony z tytułu rozwiązania ich umowy o pracę z obiektywnej przyczyny.
- 2) Klauzulę 5 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, stanowiącego załącznik do dyrektywy 99/70, należy interpretować w ten sposób, że do sądu krajowego należy dokonanie oceny, zgodnie całością właściwych norm prawa krajowego, czy środek taki jak ten w postępowaniu głównym, który przewiduje obowiązkową wypłatę odprawy pracownikom zatrudnionym na podstawie pewnych umów o pracę na czas określony po upływie okresu, na jaki umowy te zostały zawarte, stanowi odpowiedni środek w celu zapobiegania nadużyciom wynikającym z wykorzystywania kolejnych umów o pracę lub stosunków pracy zawieranych na czas określony i ewentualnie karania tych nadużyć lub równoważne rozwiązanie prawne w rozumieniu tego przepisu.
- 3) W sytuacji gdy sąd krajowy stwierdzi, że środek taki jak ten w postępowaniu głównym, który przewiduje obowiązkową wypłatę odprawy pracownikom zatrudnionym na podstawie pewnych umów o pracę na czas określony po upływie okresu, na jaki umowy te zostały zawarte, stanowi odpowiedni środek w celu zapobiegania nadużyciom wynikającym z wykorzystywania kolejnych umów o pracę lub stosunków pracy zawieranych na czas określony i ewentualnie karania tych nadużyć lub równoważne rozwiązanie prawne w rozumieniu klauzuli 5 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, stanowiącego załącznik do dyrektywy 99/70, przepis ten należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak to w sprawie w postępowaniu głównym, zgodnie z którym zakończenie umów o pracę na czas określony należących do pewnych kategorii skutkuje wypłatą takiej odprawy na rzecz pracowników zatrudnionych na podstawie tych umów, podczas gdy zakończenie umów o pracę na czas określony należących do innych kategorii nie skutkuje wypłatą żadnej odprawy na rzecz pracowników zatrudnionych na podstawie tych ostatnich umów, chyba że w krajowym porządku prawnym nie istnieje żaden inny skuteczny środek w celu uniknięcia i karania takich nadużyć względem tych ostatnich pracowników, co powinien ustalić sąd krajowy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 22 z 22.1.2018.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG / Finanzamt Feldkirch

(Sprawa C-625/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Artykuły 56 i 63 TFUE – Swoboda przepływu usług i kapitału – Instytucje kredytowe – Opłata stabilizacyjna i składka specjalna na tę opłatę określane na podstawie całego bilansu nieskonsolidowanego instytucji kredytowych z siedzibą w Austrii – Włączenie transakcji bankowych mających transgraniczny charakter – Wyłączenie transakcji spółek zależnych z siedzibą w innym państwie członkowskim – Odmienne traktowanie – Ograniczenie – Uzasadnienie

(2019/C 25/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG

Strona przeciwna: Finanzamt Feldkirch

Sentencja

Artykuł 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, takiemu jak sporne w postępowaniu głównym, w zakresie, w jakim nakłada ono na instytucje kredytowe z siedzibą w Austrii, które, tak jak instytucja omawiana w postępowaniu głównym, świadczą usługi na rzecz ich klientów mających siedzibę lub zamieszkałych w innych państwach członkowskich bez posługiwania się stałymi zakładami z siedzibą w tych państwach, obowiązek zapłaty opłaty ustalonej na podstawie „całego średniego nieskonsolidowanego bilansu”, który obejmuje transakcje bankowe dokonane bezpośrednio przez te instytucje z obywatelami innych państwa członkowskich, podczas gdy wykluczone są z niego te same transakcje dokonane przez spółki zależne instytucji kredytowych z siedzibą w Austrii, jeżeli owe spółki zależne mają siedziby w innych państwach członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 26.3.2018.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 22 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresny sąd Dunajská Streda – Słowacja) – ZSE Energia a.s. / RG

(Sprawa C-627/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (WE) nr 861/2007 – Europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń – Artykuł 2 ust. 1 i art. 3 ust. 1 – Zakresy stosowania – Pojęcie „stron” – Sprawy transgraniczne

(2019/C 25/14)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Okresny sąd Dunajská Streda

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: ZSE Energia a.s.

Strona pozwana: RG

przy udziale: ZSE Energia CZ, s. r. o.

Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 861/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiającego europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń, zmienionego rozporządzeniem Rady (UE) nr 517/2013 z dnia 13 maja 2013 r., należy interpretować w ten sposób, iż pojęcie „stron” obejmuje wyłącznie stronę powodową i stronę pozwaną.
- 2) Artykuł 2 ust. 1 i art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 861/2007, zmienionego rozporządzeniem nr 517/2013, należy interpretować w ten sposób, że postępowanie takie jak postępowanie główne, w którym strona powodowa i strona pozwana mają miejsce zamieszkania, względnie siedzibę, lub miejsce zwykłego pobytu w tym samym państwie członkowskim, w którym siedzibę ma sąd rozpatrujący sprawę, nie jest objęte zakresem stosowania rzeczzonego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 42 z 5.2.2018.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen – Belgia) – Vlaams Gewest, reprezentowany przez Vlaamse regering w osobie Vlaamse Minister van Begroting, Financiën en Energie, Vlaams Gewest, reprezentowany przez Vlaamse regering w osobie Vlaamse Minister van Omgeving, Natuur en Landbouw / Johannes Huijbrechts

(Sprawa C-679/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Swoboda przepływu kapitału – Ograniczenia – Przepisy podatkowe – Podatek od spadku – Zrównoważona gospodarka leśna – Zwolnienie – Ochrona obszarów leśnych

(2019/C 25/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep te Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Vlaams Gewest, reprezentowany przez Vlaamse regering w osobie Vlaamse Minister van Begroting, Financiën en Energie, Vlaams Gewest, reprezentowany przez Vlaamse regering w osobie Vlaamse Minister van Omgeving, Natuur en Landbouw

Druga strona postępowania: Johannes Huijbrechts

Sentencja

Artykuł 63 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, takiemu jak uregulowanie stanowiące przedmiot sporu w postępowaniu głównym, które w odniesieniu do lasów nabytych w drodze dziedziczenia przyznaje korzyść podatkową, pod warunkiem że są one zarządzane w zrównoważony sposób, zgodnie z wymogami sformułowanymi w prawie krajowym, lecz ogranicza tę korzyść do lasów położonych na terytorium owego państwa członkowskiego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 94 z 12.3.2018.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht Oberösterreich – Austria) – Ahmad Shah Ayubi / Bezirkshauptmannschaft Linz-Land

(Sprawa C-713/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2011/95/UE – Normy dotyczące zakresu ochrony międzynarodowej – Status uchodźcy – Artykuł 29 – Ochrona socjalna – Odmienne traktowanie – Uchodźcy, którym przysługuje prawo pobytu czasowego

(2019/C 25/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ahmad Shah Ayubi

Strona pozwana: Bezirkshauptmannschaft Linz-Land

Sentencja

- 1) Artykuł 29 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak to w sprawie w postępowaniu głównym, które przewiduje, że uchodźcom posiadającym w danym państwie członkowskim prawo pobytu czasowego przyznawane są świadczenia z pomocy społecznej w kwocie niższej niż świadczenia przyznawane obywatelom tego państwa członkowskiego oraz uchodźcom posiadającym prawo stałego pobytu w rzeczonym państwie członkowskim.
- 2) Uchodźca może powoływać się przed sądami państwa członkowskiego na niezgodność uregulowania krajowego takiego jak to w sprawie w postępowaniu głównym z art. 29 ust. 1 dyrektywy 2011/95, by uniknąć ograniczenia jego praw wynikającego z tego uregulowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 123 z 9.4.2018.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Budapest Környéki
Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 26 lipca 2018 r. – SD / Agrárminiszter**

(Sprawa C-490/18)

(2019/C 25/17)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SD.

Druga strona postępowania: Agrárminiszter.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy „wiarygodną metodę”, o której mowa w art. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/1366 ⁽¹⁾, służącą określeniu pomiędzy dniem 1 września a 31 grudnia każdego roku [liczby] uli, należy interpretować w ten sposób, że to osoba wnioskująca o pomoc musi zgłosić liczbę kolonii pszczoły, a w przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy jest to wiarygodna metoda?
- 2) Jeżeli zgodnie z art. 55 rozporządzenia nr 1308/2013/UE ze względu na cechy biologiczne pszczoł liczba uli musi być określana pomiędzy dniem 1 września a 31 grudnia każdego roku, co stanowi podstawę dla pomocy w sektorze pszczelarskim, czy [wspomniane rozporządzenie] należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie mogą odstąpić od tej zasady?
- 3) Jeśli odpowiedź jest twierdząca, czy przepisy krajowe mogą przewidywać, że wymagana liczba kolonii pszczoły zostanie określona z mocą wsteczną w styczniu?
- 4) Czy należy interpretować okoliczność, że [fundusze unijne] powinny być przeznaczane na programy pszczelarskie w latach 2017–[2019] w zależności od liczby uli zgłoszonych w 2013 r. przez państwa członkowskie w ramach programów na lata 2014–2016, w ten sposób, iż liczbę uli konieczną do podziału pomocy można również ustalić w inny sposób po upływie okresu kończącego się w dniu 31 grudnia 2016 r., która to liczba stanowi podstawę podziału pomocy na rok 2017?

- 5) Czy ww. rozporządzenie UE należy interpretować w ten sposób, że zezwala ono na przyjęcie krajowego przepisu prawa, który uzależnia wypłatę pomocy *de minimis* od wymogu niezgodnego z [prawem unijnym]? Czy pomoc przewidziana w prawie Unii musi być odpowiednia również w praktyce, aby zachęcać do prowadzenia działalności pszczelarskiej?

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/1366 z dnia 11 maja 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do pomocy w sektorze pszczelarskim (Dz.U. 2015, L 211, s. 3).

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 12 lipca 2018 r. w sprawie T-41/17, Lotte Co. Ltd przeciwko Urzędowi Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej (EUIPO), wniesione w dniu 18 września 2018 r. przez Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH

(Sprawa C-580/18 P)

(2019/C 25/18)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH (przedstawiciel: Dr. A. Jaeger-Lenz, Rechtsanwältin, C. Elkemann, Rechtsanwältin, Dr. A. Lambrecht, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Lotte Co. Ltd, Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sadu (dziewiąta izba) z dnia 12 lipca 2018 r. (T-41/17) i oddalenie skargi na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 28 października 2016 r. (sprawa R 050/016–5);
- posiłkowo po uchyleniu wyroku Sądu przekazanie mu sprawy celem ponownego rozpoznania;
- obciążenie skarżącej (Lotte Co. Ltd) kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi następujące zarzuty:

1. Sąd błędnie skorzystał z przysługującej mu na podstawie art. 65 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009⁽¹⁾ kompetencji o charakterze reformatoryjnym, mimo że Izba Odwoławcza nie dokonała wystarczających ustaleń o charakterze faktycznym w odniesieniu do częstości i trwałości używania znaku. Było to niekorzystne dla interesów wnoszącej odwołanie, ponieważ ustalenia Sądu nie były wystarczające i nie uwzględniały istotnych dowodów. Gdyby odpowiednie ustalenia zostały dokonane już przez Izbę Odwoławczą, skarżąca mogłaby je podważyć we wniesionej do Sądu skardze.
2. Sąd oparł swoją ocenę „rzeczywistego używania” w rozumieniu art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009 w znacznej mierze na fakcie, że obroty dowiedzione za pomocą faktur są zbyt niskie w porównaniu z obrotami wynikającymi z oświadczenia złożonego pod przysięgą. Sąd powinien jednak stwierdzić przynajmniej obiektywnie reprezentacyjne dla danej branży możliwości produkcyjne i dystrybucyjne. Z punktu widzenia zakresu używania rzeczywiste subiektywne warunki poszczególnych przedsiębiorstw nie powinny odgrywać żadnej roli. Dodatkowo używanie znaku towarowego należy uznać za rzeczywiste, nawet jeżeli nie jest istotne pod względem ilościowym; nie istnieją konkretnie określone progi minimalne. Nie należy przeprowadzać oceny strategii handlowej i komercyjnego sukcesu danego towaru. Istotne jest jedynie to, czy dochodzi do czysto symbolicznego używania.
3. Sąd dokonał także błędnej pod względem prawnym wykładni kryterium „rzeczywistego używania” zgodnie z art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ oparł się, dokonując uproszczenia, na wielkości całego rynku, z pominięciem charakterystycznych dla danej branży zdolności produkcyjnych i dystrybucyjnych oraz stopnia dywersyfikacji przedsiębiorstwa na konkretnym rynku.

4. Sąd przeinaczył okoliczności faktyczne dotyczące rzeczywistego używania wcześniejszego znaku towarowego, ponieważ pominął zawarte w oświadczeniu złożonym pod przysięgą decydujące informacje dotyczące trwałości w czasie używania tego znaku.
5. Okoliczność, że Sąd przy dokonywaniu oceny używania pozwalającego na utrzymanie praw do znaku oparł się na subiektywnych okolicznościach dotyczących licencjobiorcy wnoszącej odwołanie, a w szczególności na rozmiarze działalności oraz zdolności produkcyjnej i dystrybucyjnej tego licencjobiorcy, narusza ogólną zasadę równego traktowania.
6. Naruszenie ogólnej zasady równego traktowania wynika także z tego, że Sąd odbiegł od wcześniejszych wyroków Sądu i Trybunału, w których Sąd i Trybunał uznały istnienie rzeczywistego używania w podobnych przypadkach.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (wersja skodyfikowana) (Dz.U. 2009, L 78, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di pace di L'Aquila
(Włochy) w dniu 1 października 2018 r. – Gabriele Di Girolamo / Ministero della Giustizia**

(Sprawa C-618/18)

(2019/C 25/19)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Giudice di pace di L'Aquila

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Gabriele Di Girolamo

Strona pozwana: Ministero della Giustizia

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni ogólnych zasad obowiązującego prawa Unii, takich jak zasady: pierwszeństwa prawa Unii, pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań, równości stron postępowania, skutecznej ochrony sądowej, dostępu do niezależnego sądu i bardziej ogólnie rzetelnego procesu, o którym mowa w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w związku z art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości dotyczącego odpowiedzialności państwa włoskiego za oczywiste naruszenie prawa wspólnotowego przez sąd ostatniej instancji, wyrażonego w wyrokach [z dnia 30 września 2003 r., Köbler, C-224/01, EU:C:2003:513; z dnia 13 czerwca 2006 r., Traghetti del Mediterraneo, C-173/03, EU:C:2006:391; z dnia 24 listopada 2011 r., Komisja/Włochy, C-379/10, EU:C:2011:775], należy dokonywać w ten sposób, że przepisy te i wyżej wymienione orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości stoją na przeszkodzie przyjęciu przez państwo członkowskie, w celu promowania siebie i swoich organów administracji publicznej, jak ma to miejsce w niniejszej sprawie, przepisów takich jak wprowadzone ustawą nr 18/2015 z deklarowanym zamiarem wykonania wspomnianych wyroków Trybunału Sprawiedliwości, lecz w zasadniczym celu udaremnienia ich skutków oraz uwarunkowania krajowego orzecznictwa, które w nowym brzmieniu art. 2 ust. 3 i 3-bis legge, n.117, sulla responsabilità civile dei magistrati (ustawy nr 117 z dnia 13 kwietnia 1988 r. o odpowiedzialności cywilnej sędziów) wprowadza pojęcie odpowiedzialności za winę umyślną lub poważne uchybienie „w przypadku oczywistego naruszenia przepisów ustawy oraz prawa Unii Europejskiej”? W rzeczywistości, ze względu na wspomniane przepisy krajowe sąd odsyłający musi dokonać wyboru w związku z odpowiedzialnością cywilną i dyscyplinarną państwa członkowskiego w sprawach, w których stroną jest organ administracji publicznej, jak to ma miejsce w niniejszej sprawie. Wybór ten polega na tym, czy naruszyć przepisy krajowe poprzez odstąpienie od ich stosowania i zastosowanie prawa Unii Europejskiej, zgodnie z wykładnią Trybunału Sprawiedliwości, czy też, przeciwnie, naruszyć prawo Unii Europejskiej poprzez zastosowanie przepisów krajowych stojących na przeszkodzie uznaniu skutecznej ochrony oraz sprzecznych z art. 1 ust. 3 i 7 dyrektywy 2003/88, z klauzulami 2 i 4 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony przyjętego w dyrektywie 1999/70 oraz z art. 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, zgodnie z wykładnią orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości wyrażoną w wyrokach [z dnia 1 marca 2012 r., O'Brien, C-393/10, EU:C:2012:110; z dnia 29 listopada 2017 r., King, C-214/16, EU:C:2017:914];

- 2) W wypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze i biorąc pod uwagę stanowisko zajęte przez włoski Corte costituzionale (trybunał konstytucyjny) [w wyroku] nr 269/2017 z dnia 14 grudnia 2017 r., wydanym po wyroku [Trybunału Sprawiedliwości z dnia 5 grudnia 2010 r., M.A.S. i M.B., C-42/17, EU:C:2017:936], w świetle art. 31 ust. 2 i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 267 TFUE i art. 4 Traktatu o Unii Europejskiej, czy orzeczenie, jakie Trybunał Sprawiedliwości musi wydać w niniejszym postępowaniu prejudycjalnym, zważywszy na sprzeczność między prawem Unii Europejskiej i art. 2 ust. 3 i 3-bis ustawy nr 117 z dnia 13 kwietnia 1988 r., w ramach postępowania głównego, w którym stroną pozwaną jest organ publicznej administracji państwowej, można uznać za równoważne z przepisem prawa Unii Europejskiej, który ma bezpośrednią skuteczność i podlega bezpośredniemu zastosowaniu przez sąd krajowy, umożliwiając odstąpienie od stosowania sprzecznego przepisu prawa krajowego?
- 3) W wypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy sędzia sądu powszechnego lub sędzia zawodowy może być uznany za pracownika zatrudnionego na czas nieokreślony porównywalnego z „sędzią pokoju” będącym pracownikiem zatrudnionym na czas określony, o takim samym stażu pracy jak sędzia sądu powszechnego, do celów stosowania klauzuli 4 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, przyjętego dyrektywą 1999/70⁽¹⁾, jeżeli funkcje związane ze sprawowaniem wymiaru sprawiedliwości są takie same, lecz różne są procedury naboru na stanowisko sędziego sądu powszechnego (pod względem kwalifikacji i egzaminów, stabilnego zatrudnienia, zasadniczej nieusuwalności stosunku pracy na czas nieokreślony, z wyjątkiem rzadkich przypadków poważnego naruszenia obowiązków służbowych) i stanowisko sędziego pokoju [pod względem kwalifikacji, zatrudnienia na podstawie umowy na czas określony, która podlega uznaniowemu odnowieniu w wyniku pozytywnej oceny okresowej Consiglio superiore della magistratura (najwyższej rady sądownictwa) i natychmiastowemu wypowiedzeniu w razie negatywnej oceny pracy sędziego honorowego]?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. 1999, L 175, s. 43).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Kiel (Niemcy)
w dniu 12 października 2018 r. – KH / Sparkasse Südholstein**

(Sprawa C-639/18)

(2019/C 25/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Kiel

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: KH

Strona pozwana: Sparkasse Südholstein

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w rozumieniu art. 2 lit. a) dyrektywy 2002/65/WE⁽¹⁾ umową zawartą „w ramach zorganizowane[go] [systemu] sprzedaży na odległość lub [zorganizowanego] systemu świadczenia usług prowadzonego przez dostawcę” jest umowa, na podstawie której dochodzi do zmiany istniejącej umowy pożyczki wyłącznie w odniesieniu do wysokości uzgodnionego oprocentowania (porozumienie dodatkowe dotyczące oprocentowania), w przypadku gdy oddział banku zawiera zabezpieczone hipotecznie umowy pożyczki służące finansowaniu nieruchomości wyłącznie w swoich lokalach, natomiast w toku trwających stosunków handlowych zawiera umowy zmieniające zawarte wcześniej umowy pożyczki częściowo także przy wyłącznym wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość?
- 2) Czy mamy do czynienia z „umową dotyczącą usług finansowych” w rozumieniu art. 2 lit. a) dyrektywy 2002/65/WE, w przypadku gdy istniejąca umowa pożyczki zostanie zmieniona wyłącznie w odniesieniu do uzgodnionego oprocentowania (porozumienie dodatkowe dotyczące oprocentowania), a okres obowiązywania umowy nie zostanie przedłużony ani kwota pożyczki nie ulegnie zmianie?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. dotycząca sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość oraz zmieniająca dyrektywę Rady 90/619/EWG oraz dyrektywy 97/7/WE i 98/27/WE, Dz.U. 2002, L 271, s. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Genova (Włochy) w dniu 12 października 2018 r. – LG i in. / Rina SpA, Ente Registro Italiano Navale

(Sprawa C-641/18)

(2019/C 25/21)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Genova

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: LG i in.

Strona pozwana: Rina SpA, Ente Registro Italiano Navale

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 1 ust. 1 i art. 2 ust. 1 rozporządzenia WE nr 44/2001 ⁽¹⁾ z dnia 27 grudnia 2000 r. należy interpretować – także w świetle art. 47 Karty praw podstawowych UE, art. 6 ust. 1 EKPC i motywu 16 dyrektywy 2009/15/WE ⁽²⁾ – w ten sposób, że wykluczają one, aby w ramach sporu wszczętego w celu uzyskania odszkodowania za śmierć lub szkody osobowe spowodowane katastrofą morską promu pasażerskiego, z powołaniem się na odpowiedzialność z tytułu niedbalstwa, sąd państwa członkowskiego mógł zaprzeczyć istnieniu swej jurysdykcji, uznając immunitet jurysdykcyjny mających siedzibę w tym państwie członkowskim podmiotów prywatnych i osób prawnych, które dokonują czynności klasyfikacyjnych lub certyfikacyjnych, oraz nawiązując do wykonywania tych czynności klasyfikacyjnych lub certyfikacyjnych w imieniu państwa spoza Wspólnoty?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/15/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach oraz odpowiednich działań administracji morskich (Dz.U. 2009, L 131, s. 47).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil de Gerona (Hiszpania) w dniu 15 października 2018 r. – OD / Ryanair D.A.C.

(Sprawa C-646/18)

(2019/C 25/22)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Mercantil de Gerona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: OD

Strona pozwana: Ryanair D.A.C.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasada dorozumianego wyboru jurysdykcji, przewidziana i uregulowana w art. 26 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1215/12 ⁽¹⁾ wymaga istnienia obiektywnego elementu związku między przedmiotem sporu lub miejscem zamieszkania strony powodowej a sądem, do którego wniesiono pozew?

- 2) Czy przewidziana i uregulowana w art. 26 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 zasada dorozumianego wyboru jurysdykcji wymaga, we wszystkich swych aspektach, dokonania autonomicznej i jednolitej dla wszystkich państw członkowskich wykładni? Czy w związku z tym nie można uzależniać tej wykładni od ograniczeń ustanowionych w państwach członkowskich w drodze zasad regulujących właściwość sądów krajowych, takich jak nieważność wspomnianej zasady dorozumianego wyboru jurysdykcji w postępowaniach, które ze względu na niewielką wartość przedmiotu sporu muszą być prowadzone w ramach procedury uproszczonej zgodnie z hiszpańską Ley de Enjuiciamiento Civil?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2012, L 351, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul București (Rumunia) w dniu 17 października 2018 r. – Autoritatea națională de reglementare în domeniul energiei (ANRE) / Societatea de Producere a Energiei Electrice în Hidrocentrale Hidroelectrica SA

(Sprawa C-648/18)

(2019/C 25/23)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul București

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Autoritatea națională de reglementare în domeniul energiei (ANRE)

Druga strona postępowania: Societatea de Producere a Energiei Electrice în Hidrocentrale Hidroelectrica SA

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 35 TFUE stoi na przeszkodzie wykładni art. 23 ust. 1 i art. 28 lit. c) Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, na podstawie której producenci energii elektrycznej w Rumunii są zobowiązani do prowadzenia obrotu całej ilości wyprodukowanej energii elektrycznej wyłącznie za pośrednictwem konkurencyjnego, scentralizowanego rynku rumuńskiego, biorąc pod uwagę, że istnieje możliwość wywozu energii, lecz nie bezpośrednio, tylko poprzez spółki obrotu?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di pace di Bologna (Włochy) w dniu 22 października 2018 r. – UX / Governo della Repubblica italiana

(Sprawa C-658/18)

(2019/C 25/24)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Giudice di pace di Bologna

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: UX

Strona pozwana: Governo della Repubblica italiana

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy sędzia pokoju, jako sąd odsyłający, jest objęty pojęciem powszechnego europejskiego sądu właściwego do złożenia wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie art. 267 TFUE, nawet jeśli krajowy system prawny nie przyznaje mu, z powodu jego niepewnej sytuacji zawodowej, warunków pracy równoważnych warunkom pracy sędziów zawodowych, mimo iż wykonuje on te same funkcje związane ze sprawowaniem wymiaru sprawiedliwości i jest objęty krajowym systemem wymiaru sprawiedliwości, z naruszeniem gwarancji niezawisłości i bezstronności powszechnego sądu europejskiego, wskazanych przez Trybunał Sprawiedliwości w wyrokach: Wilson (EU:C:2006:587, pkt 47-53); Associação Sindical dos Juizes Portugueses (EU:C:2018:117, pkt 32 i 41-45); Minister for Justice and Equality (EU:C:2018:586, pkt 50-54)?
- 2) W wypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy praca powódki będącej sędzią pokoju jest objęta pojęciem „pracownika zatrudnionego na czas określony”, o którym mowa w art. 1 ust. 3 i art. 7 dyrektywy 2003/88⁽¹⁾ w związku z klauzulą 2 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, przyjętego dyrektywą 1999/70⁽²⁾, oraz art. 31 ust. 2 Kart praw podstawowych Unii Europejskiej, zgodnie z wykładnią dokonaną przez Trybunał Sprawiedliwości w wyrokach O'Brien (EU:C:2012:110) i King (EU:C:2017:914), a jeżeli tak, to czy sędzię sądu powszechnego lub sędzię zawodowego można uznać za pracownika zatrudnionego na czas nieokreślony porównywalnego z pracownikiem zatrudnionym na czas określony, jakim jest sędzia pokoju, do celów stosowania takich samych warunków pracy, jak te określone w klauzuli 4 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, przyjętego dyrektywą 1999/70?
- 3) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytania pierwsze i drugie, czy art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w związku z art. 267 TFUE, w świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości dotyczącego odpowiedzialności państwa włoskiego za oczywiste naruszenie prawa wspólnotowego przez sąd, od którego wyroku nie przysługuje środek prawny, wyrażonego w wyrokach: Kobler (EU:C:2003:513); Traghetti del Mediterraneo (EU:C:2006:391); Komisja przeciwko Republice Włoskiej (EU:C:2011:775), stoją na przeszkodzie art. 2 ust. 3 i 3-bis legge n. 117 sulla responsabilità civile dei magistrati (ustawy nr 117 o odpowiedzialności cywilnej sędziów) z dnia 13 kwietnia 1988 r., która przewiduje odpowiedzialność sędzię za winę umyślną lub poważne uchybienie „w przypadku oczywistego naruszenia przepisów ustawy oraz prawa Unii Europejskiej” i która stawia sąd krajowy przed wyborem – w związku z odpowiedzialnością cywilną i dyscyplinarną państwa w sprawach, w których stroną jest organ administracji publicznej, w szczególności gdy sprawa jest rozpatrywana przez sędzię pokoju zatrudnionego na czas określony, pozbawionego skutecznej ochrony prawnej, finansowej i socjalnej -, jak to ma miejsce w niniejszej sprawie, polegającym na tym, czy naruszyć przepisy krajowe poprzez odstąpienie od ich stosowania i zastosowanie prawa Unii Europejskiej, zgodnie z wykładnią Trybunału Sprawiedliwości, czy też, przeciwnie, naruszyć prawo Unii Europejskiej poprzez zastosowanie przepisów krajowych stojących na przeszkodzie uznaniu ochrony oraz sprzecznych z art. 1 ust. 3 i art. 7 dyrektywy 2003/88, z klauzulami 2 i 4 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony przyjętego w dyrektywie 1999/70, a także z art. 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?
- 4) Czy zgodnie z art. 2, art. 4 ust. 2 i 3, art. 6 ust. 1, art. 9, art. 10 ust. 1, art. 17 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej, w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, stanowi kwalifikowane naruszenie uzasadniające roszczenie wynikające z odpowiedzialności pozaumownej Unii Europejskiej, przewidziane w art. 340 akapit drugi TFUE, zachowanie Komisji Europejskiej, która odmawia wszczęcia postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego lub wystąpienia do Trybunału Sprawiedliwości [...] ze skargą na uchybienie zobowiązaniom z powodu naruszenia prawa Unii przez państwo, jeżeli, jak w niniejszej sprawie, wystąpiły następujące sytuacje:
  - komunikatem DG EMPL/B2/DA-MAT/sk (2016), doręczonym włoskim władzom państwowym w dniu 10 czerwca 2016 r., w czerwcu 2016 r. Komisja zakończyła z wynikiem negatywnym postępowanie EU Pilot 7779/15/EMPL, zapowiadając rychłe wszczęcie postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego po stwierdzeniu niezgodności z prawem Unii przepisów krajowych normujących pracę świadczoną przez sędziów honorowych w odniesieniu do nadużywania umów na czas określony, nierównego traktowania pod względem wynagrodzenia w stosunku do sędziów sądów powszechnych lub sędziów zawodowych, urlopów i urlopu macierzyńskiego, przy czym wspomniane postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego nigdy nie zostało wszczęte;
  - komunikatem z dnia 21 grudnia 2016 r. C(2016) 8600 final Komisja wskazała, że dysponuje swobodą uznania przy podejmowaniu decyzji, czy i ewentualnie kiedy należy wszcząć postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego lub skierować sprawę do Trybunału Sprawiedliwości, którego orzecznictwo uznaje, iż obywatele nie mogą odnieść zwycięstwa w sprawach wniesionych przeciwko Komisji, jeżeli Komisja nie decyduje się na wszczęcie postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego?

5) Niezależnie od odpowiedzi na cztery powyższe pytania, czy wykładni art. 268, art. 274 i art. 340 akapit drugi TFUE można dokonywać w świetle art. 2, art. 4 ust. 2 i 3, art. 6 ust. 1, art. 9, art. 10 ust. 1, art. 17 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej, w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w ten sposób, że roszczenie wynikające z odpowiedzialności pozaumownej Unii nie może być wyłączone z kompetencji sądów krajowych w przypadku takim jak w niniejszej sprawie, w którym brak zastosowania w prawie krajowym prawa Unii, gwarantującego zasadę niezawisłości i bezstronności sądów, został określony jako jedna z przyczyn kwalifikowanego naruszenia przez Komisję zadań i obowiązków wynikających z roli strażniczki traktatów oraz swobody uznania Komisji przy podejmowaniu decyzji, czy i ewentualnie kiedy należy wszcząć postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego lub skierować sprawę do Trybunału Sprawiedliwości, którego orzecznictwo uznaje, iż obywatele nie mogą wygrać w sprawach wniesionych przeciwko Komisji, jeżeli Komisja nie decyduje się na wszczęcie postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, powodując w ten sposób bezskuteczność kompetencji Trybunału Sprawiedliwości w zakresie decydowania w sposób wyłączny o sporze dotyczącym odpowiedzialności pozaumownej Unii?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. 2003, L 299, s. 9).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. 1999, L 175, s. 43).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Berlin (Niemcy)
w dniu 22 października 2018 r. – Sundair GmbH / WV i in.**

(Sprawa C-660/18)

(2019/C 25/25)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Sundair GmbH

Druga strona postępowania apelacyjnego: WV, XU, YT, reprezentowany przez XU i ZS

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 7 ust. 1 lit. b) w zw. z art. 5 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w przypadku odwołania lotu odszkodowanie przysługuje pasażerom również wtedy, gdy przewoźnik lotniczy nie posiada ważnej licencji na prowadzenie działalności w rozumieniu art. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 261/2004, brak tejże licencji stanowi przynajmniej jedną z przyczyn odwołania lotu, a dokonując rezerwacji lotu pasażerowie nie wiedzieli o nieposiadaniu przez przewoźnika rzeczony licencji?

⁽¹⁾ Dz.U. 2004, L 46, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) w dniu 22 października 2018 r. – CTT – Correios de Portugal / Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sprawa C-661/18)

(2019/C 25/26)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD).

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: CTT – Correios de Portugal.

Strona pozwana: Autoridade Tributária e Aduaneira.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasady neutralności, skuteczności, równoważności i proporcjonalności sprzeciwiają się takiej wykładni art. 98 ust. 2 kodeksu VAT, która wyklucza zastosowanie tego przepisu do zmiany lub korekty dokonanych już odliczeń?
- 2) Czy zasady te sprzeciwiają się przepisom takimi jak art. 23 ust. 1 lit. b) i ust. 6 kodeksu VAT, które interpretowane są w ten sposób, że podatnik, który wybrał metodę opartą o współczynniki lub kryterium podziału w celu obliczenia prawa do odliczenia podatku naliczonego od towarów lub usług o przeznaczeniu mieszanym oraz dokonał korekt na podstawie ostatecznych wartości odnoszących się do roku, którego dotyczą te odliczenia, zgodnie z ust. 6 tego przepisu nie może dokonywać zmian tych elementów z mocą wsteczną, ponownie obliczając pierwotne odliczenie już dostosowane zgodnie z tym przepisem w ramach zapłaty z mocą wsteczną VAT z tytułu działalności, która początkowo została uznana za zwolnioną?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Grondwettelijk Hof (Belgia) w dniu 25 października 2018 r. – Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone / Ministerraad

(Sprawa C-667/18)

(2019/C 25/27)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Grondwettelijk Hof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone

Strona przeciwna: Ministerraad

Pytanie prejudycjalne

Czy pojęcie „dochodzenia [w niderlandzkiej wersji językowej dyrektywy: postępowania sądowego]” zawarte w art. 201 ust. 1 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pojęcie to obejmuje pozasądowe i sądowe postępowania mediacyjne, takie jak uregulowane w art. 1723/1 – 1737 belgijskiego *Gerechdelijk Wetboek* (kodeksu postępowania cywilnego)?

⁽¹⁾ Dz.U. 2009, L 335, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna (Włochy) w dniu 29 października 2018 r. – CO / Comune di Gesturi

(Sprawa C-670/18)

(2019/C 25/28)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: CO

Strona pozwana: Comune di Gesturi

Pytanie prejudycjalne

Czy zasada niedyskryminacji, o której mowa w art. 1 i 2 dyrektywy Rady Unii Europejskiej nr 78 z dnia 27 listopada 2000 r.⁽¹⁾, stoi na przeszkodzie przepisowi art. 5 ust. 9 decreto-legge nr 95 z dnia 6 lipca 2012 r. (przekształconego ze zmianami w ustawę nr 135 z dnia 7 sierpnia 2012 r., w brzmieniu zmienionym przez art. 6 decreto-legge nr 90 z dnia 24 czerwca 2014 r., przekształconego w ustawę nr 114 z dnia 11 sierpnia 2014 r.), który zakazuje organom administracji publicznej powierzania stanowisk związanych z badaniem i doradztwem osobom będącym emerytowanymi już pracownikami sektora prywatnego lub publicznego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. 2000, L 303, s. 16, wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 5, t. 4, s. 79).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 29 października 2018 r. – DN / Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Sprawa C-672/18)

(2019/C 25/29)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: DN

Strona przeciwna: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy art. 8 dyrektywy z dnia 19 października 2009 r.⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, by zyski kapitałowe osiągnięte z tytułu zbycia papierów wartościowych otrzymanych przy wymianie i zyski kapitałowe objęte odroczeniem zostały opodatkowane według zasad dotyczących podstawy opodatkowania i różnych stawek?
- 2) Czy te same przepisy powinny być w szczególności interpretowane w ten sposób, że sprzeciwiają się one temu, aby kwoty wolne od podatku obniżające podstawę w celu uwzględnienia okresu posiadania papierów wartościowych nie miały zastosowania do zysków kapitałowych objętych odroczeniem, biorąc pod uwagę fakt, że ta zasada dotycząca podstawy opodatkowania nie miała zastosowania w dniu, w którym te zyski kapitałowe zostały osiągnięte, oraz aby miały zastosowanie do zysków kapitałowych ze zbycia papierów wartościowych otrzymanych przy wymianie, uwzględniając datę wymiany, a nie dzień nabycia papierów wartościowych przekazanych w zamian?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2009/133/WE z dnia 19 października 2009 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, podziałów przez wydzielenie, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów dotyczących spółek różnych państw członkowskich oraz przeniesienia statutowej siedziby SE lub SCE z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego (Dz.U. 2009, L 310, s. 34).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Paris
(Francja) w dniu 30 października 2018 r. – Santen SAS / Directeur général de l'Institut national de la
propriété industrielle**

(Sprawa C-673/18)

(2019/C 25/30)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Paris

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Santen SAS

Strona przeciwna: Directeur général de l'Institut national de la propriété industrielle

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie *odmiennego stosowania* w rozumieniu wyroku z dnia 19 lipca 2012 r., NEURIM, C-130/11, należy rozumieć ściśle, to znaczy:
  - jako ograniczone wyłącznie do przypadku zastosowania u ludzi w następstwie zastosowania weterynaryjnego,
  - lub jako obejmujące wskazanie z nowego zakresu terapeutycznego, w rozumieniu nowej specjalizacji medycznej, w stosunku do wcześniejszego PDO, lub produkt leczniczy, w którym substancja czynna wywołuje inne działanie od działania, które wywołuje w produkcie leczniczym będącym przedmiotem pierwszego PDO;
  - lub bardziej ogólnie, w świetle celów rozporządzenia (WE) nr 469/2009⁽¹⁾ zmierzającego do ustanowienia wyważonego systemu z uwzględnieniem interesów wszystkich zainteresowanych, w tym zdrowia publicznego, winno ono być oceniane według kryteriów bardziej rygorystycznych niż kryteria dotyczące oceny zdolności patentowej wynalazku;

czy też przeciwnie, powinno ono być rozumiane w sposób szeroki, tj. obejmować nie tylko odmienne wskazania terapeutyczne i choroby, ale także odmienne formuły, dawkowanie i/lub sposoby podawania?

- 2) Czy pojęcie *stosowania objętego zakresem ochrony przyznanej patentem podstawowym* w rozumieniu wyroku z dnia 19 lipca 2012 r., NEURIM, C-130/11, oznacza, że zakres patentu podstawowego powinien być spójny z zakresem powołanego PDO, a w konsekwencji ograniczać się do nowego zastosowania medycznego odpowiadającego wskazaniu terapeutycznemu omawianego PDO?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczące dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (Dz.U. L 152, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 5 listopada 2018 r. – Amoena Ltd /Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sprawa C-677/18)

(2019/C 25/31)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: Amoena Ltda

Strona przeciwna: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Pytania prejudycjalne

1. Czy KKC ⁽¹⁾ lub Komisja Europejska popełniły oczywisty błąd, dokonując zaklasyfikowania biustonoszy kooperacyjnych ⁽²⁾:
  - a) do działu 62 Nomenklatury scalonej ⁽³⁾ Unii Europejskiej w pozycji taryfowej 6212, która obejmuje konkretnie „biustonosze”, z kodem CN 6212 10 90;

zamiast
  - b) do działu 90 w ramach pozycji taryfowej 9021 i z kodem CN 9021 10 10 jako akcesoria do protez w rozumieniu uwagi 2 lit. b) do działu 90 Nomenklatury scalonej?
2. Czy rozporządzenie wykonawcze ⁽⁴⁾ niezgodnie z prawem zawęży zakres klasyfikacji akcesoriów do protez w ramach pozycji taryfowej 9021 i uwagi 2 lit. b) do działu 90 Nomenklatury scalonej, wykraczając tym samym poza uprawnienia Komisji Europejskiej?
3. Czy rozporządzenie wykonawcze stanowi naruszenie zasady lojalnej współpracy przewidzianej w art. 4 ust. 3 [TUE] w okolicznościach, gdy:
  - a) Komisja Europejska musi uwzględnić orzeczenia sądów krajowych, ale musi też promować jednolite (i prawidłowe) stosowanie kodeksu celnego i Nomenklatury scalonej;
  - b) Supreme Court [sąd najwyższy] Zjednoczonego Królestwa orzekł jednogłośnie, że właściwe jest zaklasyfikowanie biustonoszy kooperacyjnych do działu 90 Nomenklatury scalonej w ramach pozycji taryfowej 9021; oraz

- c) orzeczenie Supreme Court przedłożono Komisji Europejskiej i przekazano wszystkim państwom członkowskim Unii wraz z podsumowaniem uzasadnienia przedstawionego przez Supreme Court?

⁽¹⁾ Komitet Kodeksu Celnego (KKC).

⁽²⁾ W języku angielskim: Mastectomy bras (MBs).

⁽³⁾ Zwana dalej „CN”.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1167 z dnia 26 czerwca 2017 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej (Dz.U. 2017, L 170, s. 50).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 5 listopada 2019 r. – Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden

(Sprawa C-678/18)

(2019/C 25/32)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 90 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w sposób wiążący przyznaje on wszystkim wymienionym tam sądom państwa członkowskiego właściwość do zarządzenia środków tymczasowych włącznie z zabezpieczającymi, czy też przyznaje on państwom członkowskim – częściowo lub w całości – możliwość przyznania wyłącznej właściwości do zarządzania tych środków sądom, które zgodnie z art. 80 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002 zostały wyznaczone jako sądy (pierwszej i drugiej instancji) w sprawach dotyczących wzorów wspólnotowych?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych, Dz.U. 2002, L 3, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresní soud v Ostravě (Republika Czeska) w dniu 5 listopada 2018 r. – OPR-Finance s.r.o. / GK

(Sprawa C-679/18)

(2019/C 25/33)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Okresní soud v Ostravě

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: OPR-Finance s.r.o.

Strona pozwana: GK

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 8 w związku z art. 23 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. ⁽¹⁾ w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG sprzeciwia się przepisom prawa krajowego, które w razie naruszenia przez kredytodawcę obowiązku zbadania zdolności kredytowej konsumenta przed zawarciem umowy kredytowej przewidują sankcję nieważności umowy połączoną z obowiązkiem dokonania przez konsumenta na rzecz kredytodawcy zwrotu udzielonej kwoty kredytu w terminie odpowiadającym jego możliwościom, przy czym sankcja ta (nieważność umowy kredytowej) aktualizuje się jedynie w przypadku, gdy konsument zażąda tego przed upływem trzyletniego terminu przedawnienia (tzn. podniesie zarzut nieważności umowy)?
- 2) Czy art. 8 w związku z art. 23 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG przewiduje obowiązek zastosowania z urzędu przez sąd krajowy sankcji ustanowionej w prawie krajowym w razie naruszenia przez kredytodawcę obowiązku zbadania zdolności kredytowej konsumenta (tj. również w przypadku, gdy konsument czynnie tego nie zażąda)?

⁽¹⁾ Dz.U. 2008, L 133, s. 66

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) w dniu 7 listopada 2018 r. – SY / Associated Newspapers Ltd

(Sprawa C-687/18)

(2019/C 25/34)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: SY

Strona pozwana: Associated Newspapers Ltd

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy prawa krajowego, takie jak art. 32 ust. 4 i 5 Data Protection Act 1998 (ustawy o ochronie danych osobowych z 1998 r., zwanej dalej „DPA”), które przewidują, że w przypadku gdy administrator danych oświadczy, że dane osobowe, które są przedmiotem postępowania toczącego się przeciwko temu administratorowi danych, są przetwarzane (i) wyłącznie w celach dziennikarskich, celach artystycznych lub celach literackich oraz (ii) w celu opublikowania materiałów dziennikarskich, literackich lub artystycznych, które nie były dotychczas publikowane przez administratora danych, takie postępowanie jest zawieszane w zakresie, w jakim dotyczy nieopublikowanych danych osobowych do chwili, w której (a) Information Commissioner [komisarz ds. informacji, Zjednoczone Królestwo] ustali, że nie jest spełniona przesłanka (i) lub (ii), (b) wniosek administratora danych zostanie wycofany lub (c) dane osobowe zostaną opublikowane, są zgodne z art. 9, 22 i 23 dyrektywy 95/46/WE ⁽¹⁾ oraz z art. 7, 8 i 47 Karty praw podstawowych [Unii Europejskiej]?

⁽¹⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. 1995, L 281, s. 31).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Specializiran nakazatelen syd (Bułgaria) w dniu 6 listopada 2018 r. – postępowanie karne przeciwko TX i UW

(Sprawa C-688/18)

(2019/C 25/35)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Specializiran nakazatelen syd

Strony w postępowaniu głównym

TX i UW

Pytania prejudycjalne

Czy prawo oskarżonego do obecności na rozprawie, określone w art. 8 ust. 1 i 2 w związku z motywem 35 i 44 dyrektywy [Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)] 2016/343 ⁽¹⁾ [z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym], zostanie naruszone, gdy jedną z rozpraw w sprawie karnej przeprowadzono pod nieobecność oskarżonego, a oskarżony został prawidłowo wezwany i powiadomiony o skutkach swojego niestawiennictwa na rozprawie oraz był reprezentowany na rozprawie przez wybranego adwokata – w następujących wypadkach:

- a) oskarżony nie stawiał się z zależnej od niego przyczyny (a mianowicie zdecydował, że nie będzie uczestniczył w tej konkretnej rozprawie);
- b) oskarżony nie stawiał się z niezależnej od niego przyczyny (a mianowicie ze względu na chorobę), a następnie został powiadomiony o przeprowadzonych pod jego nieobecność czynnościach i podjął poinformowaną decyzję:
  - oświadczając, że nie zaskarża zgodności z prawem tych czynności ze względu na swoje niestawiennictwo na rozprawie i nie żąda powtórzenia ich w jego obecności;
  - oświadczając, że chce wziąć udział w tych czynnościach, a sąd przeprowadził uzupełniające przesłuchanie wskazanej przez oskarżonego osoby i w pełni umożliwił oskarżonemu uczestniczenie w tym przesłuchaniu[?]

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym, Dz.U. 2016, L 65, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Dioikitiko Protodikeio Patron (Grecja) w dniu 5 listopada 2018 r. – XT / Elliniko Dimosio

(Sprawa C-689/18)

(2019/C 25/36)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Dioikitiko Protodikeio Patron (Grecja)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: XT

Strona pozwana: Elliniko Dimosio

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepis art. 44 ust. 1 lit. b) ustawy nr 4111/2013, w brzmieniu obowiązującym w roku budżetowym 2013 (rok 2012), na mocy którego z podatku od towarów luksusowych zwolnieni są właściciele lub posiadacze pojazdów do użytku prywatnego (o pojemności silnika równej lub przekraczającej 1 929 cm³), starszych niż dziesięć lat, licząc od roku, w którym zostały one po raz pierwszy dopuszczone do ruchu w Grecji, a nie od roku ich możliwego, wcześniejszego (pierwszego) dopuszczenia do ruchu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, stanowi opłatę o skutku równoważnym do cła pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej w rozumieniu art. 28-30 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na poprzednie pytanie, czy cytowany przepis stanowi wewnętrzny podatek (pośredni) od towarów przywożonych z innych państw członkowskich Unii Europejskiej, wyższy niż podatki stosowane względem podobnych produktów krajowych, na mocy art. 110 tego samego traktatu?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 12 listopada 2018 r. – Healthspan Limited / Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sprawa C-703/18)

(2019/C 25/37)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Healthspan Limited

Strona pozwana: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Pytania prejudycjalne

- 1) Jeśli klient zawiera a) umowę zakupu towarów z dostawcą i b) umowę w sprawie wysyłki i doręczenia ze spółką świadczącą usługi doręczenia towarów będącą osobą trzecią (zwaną dalej „spółką świadczącą usługi doręczenia”), to czy towary należy uznawać za dostarczone z miejsca, w którym się one znajdują w momencie rozpoczęcia wysyłki lub transportu towarów do klienta, tak że zastosowanie ma zawsze art. 32 (¹) (a nie art. 33)?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy towary są transportowane „przez dostawcę lub na jego rzecz” wówczas, gdy klient zawiera umowę ze spółką świadczącą usługi doręczenia i spełniony jest jeden z poniższych warunków, a jeśli tak, to który z nich:
  - a) klient w praktyce nie ma innego wyboru, jak skorzystać ze spółki świadczącej usługi doręczenia;
  - b) klient pozostaje w kontakcie jedynie z dostawcą, a nie ze spółką świadczącą usługi doręczenia;
  - c) dostawca i spółka świadcząca usługi doręczenia uzgadniają opłatę naliczaną przez spółkę świadczącą usługi doręczenia bez udziału klienta;
  - d) dostawca obniża ponoszoną przez klienta opłatę za doręczenie, udzielając rabatu od ceny towarów;
  - e) dostawca pobiera od klienta opłaty za doręczenie i przekazuje je spółce świadczącej usługi doręczenia będącej osobą trzecią;

- f) warunki umowne określające moment przejścia własności towarów na klienta nie mają sensu pod względem handlowym, ale w praktyce pozostaje to bez znaczenia, ponieważ dostawca pokrywa klientowi wszelkie koszty związane z uszkodzeniem towarów w trakcie doręczenia;
- g) w odniesieniu do opłat za doręczenie w przypadku problemów z pierwotnym doręczeniem:
- i) na podstawie umowy zawartej z klientem dostawca ma obowiązek zwrócić opłaty uiszczone przez klienta;
  - ii) na podstawie umowy zawartej z klientem dostawca nie ma obowiązku zwrócić tych opłat, lecz czyni to w praktyce;
  - iii) w każdym przypadku to dostawca (a nie spółka świadcząca usługi doręczenia) ponosi koszty związane z tymi zwrotami; lub
  - iv) na podstawie umowy zawartej z klientem dostawca ma obowiązek uiścić zarówno koszty wysyłki towarów zastępczych, jak i związaną z nią opłatę za doręczenie; lub
  - v) na podstawie umowy zawartej z klientem dostawca ma obowiązek uiścić koszty wysyłki towarów zastępczych, lecz nie ma obowiązku pokrywać kosztów ich doręczenia, lecz czyni to w praktyce?
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie, czy spółka świadcząca usługi doręczenia działa na rzecz dostawcy wówczas, gdy spełniony jest więcej niż jeden z powyższych warunków? Jeśli tak, jakie czynniki należy wziąć pod uwagę i jakie znaczenie należy przypisać każdemu z nich?
- 4) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie lub pytanie trzecie, czy spółka świadcząca usługi doręczenia działa na rzecz dostawcy wówczas, gdy dostawca uczestniczy bezpośrednio lub pośrednio w transporcie lub wysyłce towarów, jak będzie to miało miejsce od 2021 r. na podstawie dyrektywy 2017/2455? Innymi słowy, czy zmiany wprowadzone przez tę dyrektywę stanowią po prostu jaśniejsze ujęcie art. 33 w jego obecnym brzmieniu?

⁽¹⁾ Artykuł 32 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Specializiran nakazatelen syd (Bułgaria) w dniu 12 listopada 2018 r. – postępowanie karne przeciwko LD, ME, NF, OG, PH i RI

(Sprawa C-704/18)

(2019/C 25/38)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Specializiran nakazatelen syd

Strony w postępowaniu głównym

LD, ME, NF, OG, PH i RI

Pytania prejudycjalne

Czy art. 267 TFUE należy interpretować w ten sposób, że uprawnia on sąd krajowy do odstąpienia od zastosowania orzeczenia prejudycjalnego wydanego w odniesieniu do toczącego się przed tym sądem postępowania głównego, powołując się na okoliczności faktyczne uwzględnione przez Trybunał przy wydaniu orzeczenia prejudycjalnego?

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 15 listopada 2018 r. – Stichting Woonlinie i in. / Komisja

(Sprawy połączone T-202/10 RENV II i T-203/10 RENV II) ⁽¹⁾

Pomoc państwa – Mieszkalnictwo socjalne – System pomocy przyznawanej na rzecz spółek mieszkalnictwa socjalnego – Pomoc istniejąca – Zobowiązania państwa członkowskiego – Decyzja uznająca pomoc za zgodną z rynkiem wewnętrznym – Artykuł 17 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 – Usługa w ogólnym interesie gospodarczym – Artykuł 106 ust. 2 TFUE – Definicja zadań z zakresu usług publicznych

(2019/C 25/39)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca w sprawie T-202/10 RENV II: Stichting Woonlinie (Woudrichem, Niderlandy), Woningstichting Volksbelang (Wijk bij Duurstede, Niderlandy) i Stichting Woonstede (Ede, Niderlandy) (przedstawiciele: L. Hancher, E. Besselink, J. de Kok, Y. de Vries i F. van Orden, adwokaci)

Strona skarżąca w sprawie T-203/10 RENV II: Stichting Woonpunt (Maastricht, Niderlandy), Woningstichting Haag Wonen (Haga, Niderlandy) i Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl (Eindhoven, Niderlandy) (przedstawiciele: L. Hancher, E. Besselink, J. de Kok, Y. de Vries i F. van Orden, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Noë i P.J. Loewenthal, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Królestwo Belgii (przedstawiciele: J.C. Halleux i L. Van den Broeck, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) (Voorburg, Niderlandy) (przedstawiciele: M. Meulenbelt i B. Natens, adwokaci)

Przedmiot

Wniesione na podstawie art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia częściowej nieważności decyzji Komisji C(2009) 9963 wersja ostateczna z dnia 15 grudnia 2009 r. w sprawie pomocy państwa E 2/2005 i N 642/2009 – Niderlandy – Pomoc istniejąca i pomoc specjalna w ramach planów pomocy na rzecz spółek mieszkalnictwa.

Sentencja

- 1) Skargi zostają oddalone.
- 2) Stichting Woonlinie, Woningstichting Volksbelang i Stichting Woonstede pokrywają własne koszty, koszty poniesione przez Komisję Europejską w sprawach T-202/10, T-202/10 RENV, T-202/10 RENV II, C-133/12 P i C-414/15 P oraz koszty poniesione przez Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) w sprawach T-202/10, T-202/10 RENV i T-202/10 RENV II.
- 3) Stichting Woonpunt, Woningstichting Haag Wonen i Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl pokrywają własne koszty, koszty poniesione przez Komisję w sprawach T-203/10, T-203/10 RENV, T-203/10 RENV II, C-132/12 P i C-415/15 P oraz koszty poniesione przez IVBN w sprawach T-203/10, T-203/10 RENV i T-203/10 RENV II.

4) Królestwo Belgii pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 179 z 3.7.2010.

Wyrok Sądu z dnia 15 listopada 2018 r. – Deutsche Telekom / Komisja

(Sprawa T-207/10) ⁽¹⁾

Pomoc państwa – System podatkowy umożliwiający przedsiębiorstwom mającym rezydencję podatkową w Hiszpanii amortyzację wartości firmy wynikającej z nabycia udziałów w przedsiębiorstwach mających rezydencję podatkową za granicą – Decyzja uznająca pomoc za niezgodną ze wspólnym rynkiem i nakazująca jej odzyskanie – Przepis umożliwiający dalsze częściowe stosowanie systemu – Wniosek o umorzenia postępowania – Dalsze trwanie interesu prawnego – Uzasadnione oczekiwania – Wyraźne zapewnienia udzielone przez Komisję – Zasadność oczekiwań – Czasowy zakres obowiązywania ochrony uzasadnionych oczekiwań

(2019/C 25/40)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Telekom AG (Bonn, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo adwokaci A. Cordewener i J. Schönfeld, następnie adwokat J. Schönfeld)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo B. Martenczuk, T. Maxian Rusche i C. Urraca Caviedes, następnie T. Maxian Rusche, C. Urraca Caviedes i wreszcie T. Maxian Rusche, C. Urraca Caviedes i K. Blanck-Putz, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Ebro Foods, SA (Madryd, Hiszpania) (przedstawiciele: początkowo adwokaci J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan i R. Calvo Salinero, następnie adwokaci J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro i R. Calvo Salinero), Banco Santander, SA (Santander, Hiszpania) (przedstawiciele: początkowo adwokaci J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan i R. Calvo Salinero, następnie adwokaci J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro i R. Calvo Salinero), Iberdrola, SA (Bilbao, Hiszpania) (przedstawiciele: początkowo adwokaci J. Ruiz Calzado, M. Núñez Müller i J. Domínguez Pérez, następnie adwokaci J. Ruiz Calzado, J. Domínguez Pérez i S. Völcker) i Telefónica, SA (Madryd) (przedstawiciele: początkowo adwokaci J. Ruiz Calzado, M. Núñez Müller i J. Domínguez Pérez, następnie adwokaci J. Ruiz Calzado, J. Domínguez Pérez i S. Völcker)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 263 TFUE, zmierzające do stwierdzenia nieważności art. 1 ust. 2 i 3 decyzji Komisji 2011/5/WE z dnia 28 października 2009 r. w sprawie amortyzacji podatkowej finansowej wartości firmy w związku z nabyciem udziałów w zagranicznych przedsiębiorstwach C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) wdrożonej przez Hiszpanię (Dz.U. 2011, L 7, s. 48).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Deutsche Telekom AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 195 z 17.7.2010.

Wyrok Sądu z dnia 15 listopada 2018 r. – World Duty Free Group / Komisja**(Sprawa T-219/10 RENV) ⁽¹⁾**

Pomoc państwa – Przepisy o podatku dochodowym od osób prawnych umożliwiające przedsiębiorstwom mającym rezydencję podatkową w Hiszpanii amortyzację wartości firmy wynikającej z nabycia udziałów w przedsiębiorstwach mających rezydencję podatkową za granicą – Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym i nakazująca jej odzyskanie – Pojęcie pomocy państwa – Selektowność – System odniesienia – Odstępstwo – Odmienne traktowanie – Uzasadnienie odmiennego traktowania – Przedsiębiorstwa będące beneficjentami środka – Uzasadnione oczekiwania

(2019/C 25/41)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: World Duty Free Group, SA, poprzednio Autogrill España, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero i A. Lamadrid de Pablo, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal, B. Stromsky, C. Urraca Caviedes i P. Němečková, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający żądania strony skarżącej: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciel: T. Henze, pełnomocnik), Irlandia (przedstawiciele: początkowo G. Hodge i E. Creedon, następnie G. Hodge i D. Browne, pełnomocnicy, wspierane przez B. Doherty'ego Barry'ego oraz A. Goodman, barristers) i Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Sampol Pucurull, pełnomocnik)

Przedmiot

Oparta na art. 263 TFUE skarga o stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 decyzji Komisji 2011/5/WE z dnia 28 października 2009 r. w sprawie amortyzacji podatkowej finansowej wartości firmy w związku z nabyciem udziałów w zagranicznych przedsiębiorstwach C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) wdrożonej przez Hiszpanię (Dz.U. 2011, L 7, s. 48) oraz, tytułem żądania ewentualnego, o stwierdzenie nieważności art. 4 tej decyzji.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) World Duty Free Group, SA pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Republika Federalna Niemiec, Irlandia i Królestwo Hiszpanii pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 179 z 3.7.2010.

Wyrok Sądu z dnia 15 listopada 2018 r. – Banco Santander / Komisja**(Sprawa T-227/10) ⁽¹⁾**

Pomoc państwa – Przepisy o podatku dochodowym od osób prawnych umożliwiające przedsiębiorstwom mającym rezydencję podatkową w Hiszpanii amortyzację wartości firmy wynikającej z nabycia udziałów w spółkach mających rezydencję podatkową za granicą – Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym i nakazująca jej odzyskanie – Pojęcie pomocy państwa – Selektyność – System odniesienia – Odstępstwo – Odmienne traktowanie – Uzasadnienie odmiennego traktowania – Przedsiębiorstwa będące beneficjentami środka – Uzasadnione oczekiwania

(2019/C 25/42)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Banco Santander, SA (Santander, Hiszpania) (przedstawiciele: początkowo J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan i R. Calvo Salinero, a następnie J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero i A. Lamadrid de Pablo, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i C. Urraca Caviedes, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparta na art. 263 TFUE skarga o stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 decyzji Komisji 2011/5/WE z dnia 28 października 2009 r. w sprawie amortyzacji podatkowej finansowej wartości firmy w związku z nabyciem udziałów w zagranicznych przedsiębiorstwach C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) wdrożonej przez Hiszpanię (Dz.U. 2011, L 7, s. 48) oraz, tytułem żądania ewentualnego, art. 4 tej decyzji.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Banco Santander, SA zostaje obciążona własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 195 z 17.7.2010

Wyrok Sądu z dnia 15 października 2018 r. – Sigma Alimentos Exterior/Komisja**(Sprawa T-239/11) ⁽¹⁾**

Pomoc państwa – Przepisy dotyczące podatku dochodowego od osób prawnych umożliwiające przedsiębiorstwom mającym rezydencję podatkową w Hiszpanii amortyzację wartości firmy wynikającej z nabycia udziałów w spółkach mających rezydencję podatkową za granicą – Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym i nakazująca jej odzyskanie – Pojęcie pomocy państwa – Selektyność – System odniesienia – Odstępstwo – Odmienne traktowanie – Uzasadnienie odmiennego traktowania

(2019/C 25/43)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Sigma Alimentos Exterior, SL (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: początkowo A. Morillo Méndez i M. Ferre Navarrete, później A. Morillo Méndez, J. Igual Gorgonio i C. Cañizares Pacheco, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo R. Lyal, C. Urraca Caviedes i P. Němečková, później R. Lyal i C. Urraca Caviedes, pełnomocnicy).

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności art. 1 ust. 1 oraz art. 4 decyzji Komisji 2011/282/UE z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie amortyzacji podatkowej finansowej wartości firmy w związku z nabyciem udziałów w zagranicznych przedsiębiorstwach C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) wdrożonej przez Hiszpanię (Dz.U. 2011, L 135, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Sigma Alimentos Exterior, SL pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 204 z 9.7.2011.

Wyrok Sądu z dnia 15 listopada 2018 r. – Banco Santander i Santusa / Komisja

(Sprawa T-399/11 RENV) (¹)

Pomoc państwa – Przepisy o podatku dochodowym od osób prawnych umożliwiające przedsiębiorstwom mającym rezydencję podatkową w Hiszpanii amortyzację wartości firmy wynikającej z nabycia udziałów w spółkach mających rezydencję podatkową za granicą – Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym i nakazująca jej odzyskanie – Pojęcie pomocy państwa – Selektyność – System odniesienia – Odstępstwo – Odmiennie traktowanie – Uzasadnienie odmiennego traktowania – Przedsiębiorstwa będące beneficjentami środka – Uzasadnione oczekiwania

(2019/C 25/44)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Banco Santander, SA (Santander, Hiszpania) i Santusa Holding, SL (Boadilla del Monte, Hiszpania) (przedstawiciele: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero i A. Lamadrid de Pablo, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal, B. Stromsky, C. Urraca Caviedes i P. Němečková, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający żądania strony skarżącej: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciel: T. Henze, pełnomocnik), Irlandia (przedstawiciele: początkowo G. Hodge i E. Creedon, następnie G. Hodge i D. Browne, pełnomocnicy) i Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Sampol Pucurull, pełnomocnik)

Przedmiot

Oparta na art. 263 TFUE skarga o stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 oraz art. 4 decyzji Komisji 2011/282/WE z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie amortyzacji podatkowej finansowej wartości firmy w związku z nabyciem udziałów w zagranicznych przedsiębiorstwach C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) wdrożonej przez Hiszpanię (Dz.U. 2011, L 135, s. 1)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

- 2) Banco Santander, SA i Santusa Holding, SL zostają obciążone własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.
- 3) Republika Federalna Niemiec, Irlandia i Królestwo Hiszpanii pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 z 24.9.2011.

Wyrok Sądu z dnia 15 listopada 2018 r. – Axa Mediterranean / Komisja

(Sprawa T-405/11) ⁽¹⁾

Pomoc państwa – Przepisy o podatku dochodowym od osób prawnych umożliwiające przedsiębiorstwom mającym rezydencję podatkową w Hiszpanii amortyzację wartości firmy wynikającej z nabycia udziałów w spółkach mających rezydencję podatkową za granicą – Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym i nakazująca jej odzyskanie – Pojęcie pomocy państwa – Selektowność – System odniesienia – Odstępstwo – Odmienne traktowanie – Uzasadnienie odmiennego traktowania – Przedsiębiorstwa będące beneficjentami środka – Uzasadnione oczekiwania

(2019/C 25/45)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Axa Mediterranean Holding, SA (Palma de Mallorca, Hiszpania) (przedstawiciele: początkowo adwokaci J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan i R. Calvo Salinero, następnie J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro i R. Calvo Salinero, oraz w końcu J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero i A. Lamadrid de Pablo)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal, C. Urraca Caviedes i P. Němečková, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności art. 1 ust. 1 i art. 4 decyzji Komisji 2011/282/UE z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie amortyzacji podatkowej finansowej wartości firmy w związku z nabyciem udziałów w zagranicznych przedsiębiorstwach C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) wdrożonej przez Hiszpanię (Dz.U. 2011, L 135, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Axa Mediterranean Holding, SA pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 z dnia 24.9.2011.

Wyrok Sądu z dnia 15 listopada 2018 r. – Prosegur Compañía de Seguridad / Komisja**(Sprawa T-406/10) ⁽¹⁾**

Pomoc państwa – Przepisy o podatku dochodowym od osób prawnych umożliwiające przedsiębiorstwom mającym rezydencję podatkową w Hiszpanii amortyzację wartości firmy wynikającej z nabycia udziałów w przedsiębiorstwach mających rezydencję podatkową za granicą – Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym i nakazująca jej odzyskanie – Pojęcie pomocy państwa – Selektowność – System odniesienia – Odstępstwo – Odmiennie traktowanie – Uzasadnienie odmiennego traktowania – Przedsiębiorstwa będące beneficjentami środka – Uzasadnione oczekiwania

(2019/C 25/46)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Prosegur Compañía de Seguridad, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: początkowo J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro i M. Muñoz de Juan, następnie J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero i A. Lamadrid de Pablo, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal, C. Urraca Caviedes i P. Němečková, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniesione na podstawie art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności art. 1 ust. 1 i art. 4 decyzji Komisji 2011/282/UE z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie amortyzacji podatkowej finansowej wartości firmy w związku z nabyciem udziałów w zagranicznych przedsiębiorstwach C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) wdrożonej przez Hiszpanię (Dz.U. 2011, L 135, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Prosegur Compañía de Seguridad, SA pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 z 24.9.2011.

Wyrok Sądu z dnia 15 listopada 2018 r. – CHEMK i KF / Komisja**(Sprawa T-487/14) ⁽¹⁾**

Dumping – Przywóz żelazokrzemu pochodzącego z Rosji – Ostateczne cło antidumpingowe – Przegląd wygaśnięcia środków – Określenie ceny eksportowej – Jeden podmiot gospodarczy – Przerzucenie ceł antidumpingowych na ceny odsprzedaży w Unii – Zastosowanie innej metody niż metoda stosowana podczas poprzedniego dochodzenia – Kontynuacja dumpingu i szkody lub ponowne ich wystąpienie – Artykuł 2 ust. 9, art. 3 i art. 11 ust. 9 i 10 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 [obecnie art. 2 ust. 9, art. 3 i art. 11 ust. 9 i 10 rozporządzenia (UE) 2016/1036]

(2019/C 25/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) (Czelabińsk, Rosja) i Kuzneckie Ferrosplawy OAO (KF) (Nowokuźnieck, Rosja) (przedstawiciele: adwokaci B. Evtimov i M. Krestiyanova)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. França, J.-F. Brakeland, A. Stobiecka-Kuik i A. Demeneix, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Euroalliages (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci O. Prost i M.-S. Dibling)

Przedmiot

Żądanie, na podstawie art. 263 TFUE, stwierdzenia nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 360/2014 z dnia 9 kwietnia 2014 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz żelazokrzemu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Rosji w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. 2014, L 107, s. 13) w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżących.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) i Kuzneckie Ferrosplawy OAO (KF) pokrywają własne koszty oraz koszty Komisji Europejskiej.
- 3) Euroalliages pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 z 25.8.2014.

Wyrok Sądu z dnia 15 listopada 2018 r. – RFA International/Komisja

(Sprawa T-113/15) ⁽¹⁾

Dumping – Przywozu żelazokrzemu pochodzącego z Rosji – Odrzucenie wniosków o zwrot uiszczzonego cła antydumpingowego – Określenie wartości normalnej i ceny eksportowej – Jeden podmiot gospodarczy – Uwzględnienia cła antydumpingowego w cenie odsprzedaży w Unii – Zastosowanie innej metody niż metoda wykorzystana w poprzednim dochodzeniu – Artykuł 2 ust. 9 i art. 11 ust. 9 i 10 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 [obecnie art. 2 ust. 9 i art. 11 ust. 9 i 10 rozporządzenia (UE) 2016/1036] – Artykuł 18.3.1 porozumienia antydumpingowego WTO

(2019/C 25/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: RFA International, LP (Calgary, Kanada) (przedstawiciele: B. Evtimov i M. Krestiyanova, adwokaci)

Strona przeciwna: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.F. Brakeland i A. Stobiecka-Kuik, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie wniesione na podstawie art. 263 TFUE w celu doprowadzenia do stwierdzenia nieważności, w całości lub w części, decyzji wykonawczych Komisji C(2014) 9805 final, C(2014) 9806 final, C(2014) 9807 final, C(2014) 9808 final, C(2014) 9811 final, C(2014) 9812 final i C(2014) 9816 final z dnia 18 grudnia 2014 r. w sprawie wniosków o zwrot cła antydumpingowego uiszczzonego od przywozu żelazokrzemu pochodzącego z Rosji.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

2) RFA International, LP zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 155 z 11.5.2015.

Wyrok Sądu z dnia 20 listopada 2018 r. – Barata/Parlament

(Sprawa T-854/16) ⁽¹⁾

Służba publiczna – Urzędnicy – Awans – Postępowanie w sprawie awansu za 2015 r. – Procedura certyfikacji – Wykluczenie z ostatecznej listy urzędników upoważnionych do wzięcia udziału w programie kształcenia – Artykuł 45a regulaminu pracowniczego – Obowiązek uzasadnienia – Oczywisty błąd w ocenie – Równość traktowania – Prawo do obrony

(2019/C 25/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: João Miguel Barata (Evere, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci G. Pandey, D. Rovetta oraz J. Grayston, solicitor)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: D. Nessaf i Í. Ní Riagáin Düro, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 270 TFUE, zmierzająca do stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji Parlamentu z dnia 29 stycznia 2016 r. i decyzji potwierdzającej z dnia 29 marca 2016 r. o niewpisaniu skarżącego na listę urzędników upoważnionych do udziału w 2015 r. w programie szkoleń w ramach procedury certyfikacji w 2015 r., po drugie, decyzji oddalającej zażalenie z dnia 25 sierpnia 2016 r., po trzecie, ogłoszenia o konkursie wewnętrznym 2015/023, rozpowszechnionego wśród personelu w dniu 18 września 2015 r., i po czwarte, projektu listy urzędników wybranych do udziału w rozpatrywanym programie szkoleniowym.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) João Miguel Barata zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 6.2.2017.

Wyrok Sądu z dnia 15 listopada 2018 r. – Haufe-Lexware/EUIPO – Le Shi Holdings (Beijing) (Leshare)

(Sprawa T-546/17) ⁽¹⁾

Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Leshare – Wcześniejszy słowny międzynarodowy znak towarowy LEXWARE – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Podobieństwo oznaczeń

(2019/C 25/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Haufe-Lexware GmbH & Co. KG (Fryburg Bryzgowijski, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat N. Hebeis)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: M. Fischer i D. Walicka, pełnomocnicy).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Le Shi Holdings (Beijing) Ltd (Pekin, Chiny)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 15 czerwca 2017 r. (sprawa R 1691/2016-4), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Haufe-Lexware a Le Shi Holdings (Beijing).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Haufe-Lexware GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 338 z 9.10.2017.

Wyrok Sądu z dnia 20 listopada 2018 r. – St. Andrews Links / EUIPO (ST ANDREWS)

(Sprawa T-790/17) ⁽¹⁾

Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego ST ANDREWS – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Pochodzenie geograficzne – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2019/C 25/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: St. Andrews Links Ltd (St. Andrews, Zjednoczone Królestwa) (przedstawiciel: adwokat B. Hattier)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: K. Kompari, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 października 2017 r. (sprawa R 92/2017-4) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego ST ANDREWS jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) St. Andrews Links Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 42 z 5.2.2018.

Wyrok Sądu z dnia 20 listopada 2018 r. – St. Andrews Links / EUIPO (ST ANDREWS)**(Sprawa T-791/17) ⁽¹⁾****Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego ST ANDREWS – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Pochodzenie geograficzne – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001]**

(2019/C 25/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: St. Andrews Links Ltd (St. Andrews, Zjednoczone Królestwa) (przedstawiciel: adwokat B. Hattier)

S Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: K. Kompari, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 października 2017 r. (sprawa R 93/2017-4) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego ST ANDREWS jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) St. Andrews Links Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 42 z 5.2.2018.

Wyrok Sądu z dnia 15 listopada 2018 r. – DRH Licensing & Managing / EUIPO – Merck (Flexagil)**(Sprawa T-831/17) ⁽¹⁾****Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Graficzny unijny znak towarowy Flexagil – Rzeczywiste używanie znaku towarowego – Artykuł 18 ust. 1 akapit drugi lit. a) i art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Używanie znaku towarowego w postaci różniacej się co do elementów niewpływających na jego charakter odróżniający**

(2019/C 25/53)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: DRH Licensing & Managing AG (Zurych, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat S. Salomonowitz)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: W. Schramek i M. Fischer, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Merck KGaA (Darmstadt, Niemcy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 17 października 2017 r. (sprawa R 2043/2016-4) dotyczącą postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku między DRH Licensing & Managing a Merck.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) DRH Licensing & Managing AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 52 z 12.2.2018.

Wyrok Sądu z dnia 20 listopada 2018 r. Asahi Intecc / EUIPO – Celesio (Celeson)**(Sprawa T-36/18) ⁽¹⁾**

Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Słowny znak towarowy Celeson – Wcześniejszy słowny międzynarodowy znak towarowy CELESIO – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001

(2019/C 25/54)**Język postępowania: angielski****Strony**

Strona skarżąca: Asahi Intecc Co., Ltd (Nagoja, Japonia) (przedstawiciel: adwokat T. Schmidpeter)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: M. Rajh i D. Walicka, pełnomocnicy).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO: Celesio AG (Stuttgart, Niemcy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 listopada 2017 r. (sprawa R 1004/2017-4), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Celesio a Asahi Intecc.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Asahi Intecc Co., Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 104 z 19.3.2018.

Skarga wniesiona w dniu 26 października 2018 r. – Bonnafous/Komisja**(Sprawa T-646/18)****(2019/C 25/55)****Język postępowania: francuski****Strony**

Strona skarżąca: Laurence Bonnafous (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci A. Blot i S. Rodrigues)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;

w rezultacie,

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi mającej na celu stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 9 października 2018 r. oddalającej ponowny wniosek o udzielenie dostępu do dokumentu (raportu z audytu z 2018 r. działu zasobów ludzkich Agencji Wykonawczej ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego opatrzonego wewnętrzną sygnaturą ARES(2018)361356 i datą 21 stycznia 2018 r.) strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia rozporządzenia nr 1049/2001, art. 15 ust. 3 TFUE i art. 42 karty na tej podstawie, że Komisja nie wywiązała się z obowiązków, które ciążyą na niej na postawie prawa do publicznego dostępu do dokumentów instytucji i obowiązku przejrzystości.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 296 TFUE i art. 41 karty, to znaczy obowiązku uzasadnienia w zakresie, w jakim analiza przedstawiona w zaskarżonej decyzji opiera się na ogólnych twierdzeniach i podstawach wyrażonych w sposób abstrakcyjny.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności na tej podstawie, że Komisja odmówiła udzielania dostępu do żądanego dokumentu, niesłusznie powołując się na ogólne domniemanie nieujawniania.

Skarga wniesiona w dniu 31 października 2018 r. – Armani / EUIPO – Asunción (GIORGIO ARMANI le Sac 11)

(Sprawa T-653/18)

(2019/C 25/56)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Giorgio Armani SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciel: adwokat S. Martínez-Almeida y Alejos-Pita)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Felipe Domingo Asunción (Madryt, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy GIORGIO ARMANI le Sac 11 – zgłoszenie nr 13 826 623

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 sierpnia 2018 r. w sprawie R 2462/2017-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmianę zaskarżonej decyzji, tak aby odwołanie wniesione przez skarżącego do Izby Odwoławczej zostało uznane za zasadne i w konsekwencji sprzeciw został oddalony, a zgłoszenie do rejestracji unijnego znaku towarowego uwzględnione; lub, tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i, w danym wypadku, interwenienta kosztami tego postępowania oraz kosztami postępowania odwoławczego przed EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie przepisów proceduralnych mających zastosowanie do postępowania przed EUIPO, a w szczególności art. 94 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 18 i art. 47 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 31 października 2018 r. – Armani / EUIPO – Asunción (le Sac 11)

(Sprawa T-654/18)

(2019/C 25/57)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Giorgio Armani SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciel: adwokat S. Martínez-Almeida y Alejos-Pita)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Felipe Domingo Asunción (Madryt, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy le Sac 11 – zgłoszenie nr 13 612 593

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 sierpnia 2018 r. w sprawie R 2464/2017-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmianę zaskarżonej decyzji, tak aby odwołanie wniesione przez skarżącego do Izby Odwoławczej zostało uznane za zasadne i w konsekwencji sprzeciw został oddalony, a zgłoszenie do rejestracji unijnego znaku towarowego uwzględnione; lub, tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i, w danym wypadku, interwenienta kosztami tego postępowania oraz kosztami postępowania odwoławczego przed EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie przepisów proceduralnych mających zastosowanie do postępowania przed EUIPO, a w szczególności art. 94 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 18 i art. 47 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 30 października 2018 r. – Aupicon i in./ESDZ**(Sprawa T-655/18)**

(2019/C 25/58)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Delphine Aupicon (Gaborone, Botswana) i dziesięciu innych skarżących (przedstawiciel: adwokat N. de Montigny)

Strona pozwana: **Europejska Służba Działań Zewnętrznych**

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji ADMIN (2017)26 dyrektora generalnego ds. Budżetu i Administracji Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych z dnia 19 grudnia 2017 r. w sprawie określenia państw, w których warunki życia są uważane za równoważne z warunkami życia w Unii Europejskiej, i które nie uprawniają do wypłaty dodatku ze względu na warunki życia, określonego w art. 10 załącznika X do regulaminu pracowniczego – postępowanie w 2018 r.;
- o ile zajdzie taka potrzeba, stwierdzenie nieważności rozliczenia wynagrodzenia skarżących za styczeń 2018 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 1 akapit trzeci załącznika X do regulaminu pracowniczego Unii Europejskiej ze względu na to, że ESDZ nie przyjęła ogólnych przepisów wykonawczych zgodnie z art. 110 regulaminu pracowniczego.
2. Zarzut drugi dotyczący po pierwsze, oczywistych błędów w ocenie, które ESDZ miała popełnić przy analizie kryteriów, które należy uwzględnić przy ocenie dodatku ze względu na warunki życia, a po drugie, brak odpowiedniego uzasadnienia.

Skarga wniesiona w dniu 31 października 2018 r. – Hästens Sängar/EUIPO (Przedstawienie wzoru kwadratów)

(Sprawa T-658/18)

(2019/C 25/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hästens Sängar AB (Köping, Szwecja) (przedstawiciele: adwokaci M. Johansson i R. Wessman)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską graficznego znaku towarowego w kolorach niebieskim i białym (Przedstawienie wzoru kwadratów) – zgłoszenie nr 1 340 047

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 sierpnia 2018 r. w sprawie R 442/2018-2

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 94 i art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z uwagi na to, że Izba Odwoławcza nie przeprowadziła odpowiedniego badania lub nie podała powodów swojej decyzji w odniesieniu do różnych towarów i usług objętych zgłoszeniem;
- Naruszenie art. 94, 95 i art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z uwagi na to, że rozpatrywany znak towarowy nie jest powtarzającym się wzorem lub trójwymiarowym znakiem towarowym;
- Błędna ocena odpowiedniego interesu ogólnego stanowiąca naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001, jako że Izba Odwoławcza dokonała błędnej oceny samoistnego charakteru odróżniającego.

Skarga wniesiona w dniu 7 listopada 2018 r. – Securitec / Komisja

(Sprawa T-661/18)

(2019/C 25/60)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Securitec (Livange, Luksemburg) (przedstawiciel: P. Peuvrel, avocat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi o stwierdzenie nieważności w jej obecnej formie za dopuszczalną;
- co do istoty, uznanie skargi o stwierdzenie nieważności za zasadną;
- w związku z powyższym stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 7 września 2018 r. o odrzuceniu oferty przedsiębiorstwa;
- w razie potrzeby, stwierdzenie również nieważności decyzji Komisji z dnia 17 września 2018 r.;
- podjęcie wszelkich koniecznych środków przewidzianych w przepisach prawa obowiązujących w odnośnej dziedzinie prawa;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania oraz innymi kosztami poniesionymi w ramach niniejszego postępowania w przedmiocie skargi.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia obowiązku uzasadnienia, którym zgodnie z twierdzeniem strony skarżącej dotknięta jest, po pierwsze, decyzja Komisji z dnia 7 września 2018 r. o odrzuceniu oferty przedstawionej przez stronę skarżącą w ramach przetargu nr HR/R1/PR/2017/059, zatytułowanego „Konserwacja instalacji systemów bezpieczeństwa w budynkach zajmowanych lub zarządzanych przez Komisję Europejską w Belgii i Luksemburgu” (Dz.U. 2018/S 209-476275) i, po drugie, decyzja z dnia 17 września 2018 r. odmawiająca udzielenia stronie skarżącej objaśnień, o które wystąpiła w odniesieniu do rzezonego przetargu. Decyzja o odrzuceniu oferty przedstawionej przez stronę skarżącą ogranicza się bowiem do stwierdzenia, że oferta nie proponuje najniższej ceny, podczas gdy kryterium ceny nie było jedynym kryterium udzielenia zamówienia w świetle specyfikacji. Konsekwencją prawną niedostatecznego uzasadnienia, jako że jest ono równoważne z brakiem uzasadnienia, powinno być w przekonaniu strony skarżącej stwierdzenie nieważności decyzji.
2. Zarzut drugi dotyczy niezgodności z prawem zaskarżonej decyzji. W kwestii tej strona skarżąca twierdzi, że kryterium ceny nie było jedynym kryterium podlegającym zastosowaniu i że poza tym konieczne było, aby wybrana oferta była zgodna z prawem i z określonymi wymogami. Tymczasem zdaniem strony skarżącej wybrany oferent nie dysponował certyfikatem NEDAP, wbrew wymogom specyfikacji. W związku z tym udzielenie zamówienia tejże spółce było niezgodne z prawem i w związku z tym należy stwierdzić nieważność zaskarżonych decyzji
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia zasad przejrzystości, równości traktowania i niedyskryminacji, którymi zgodnie z twierdzeniem strony skarżącej są dotknięte zaskarżone decyzje, w szczególności jeżeli chodzi o nieproporcjonalny wymóg obrotu na poziomie 900 000 EUR obowiązujący w stosunku do przedsiębiorstw składających oferty w ramach pozycji nr 4 w Luksemburgu oraz o brak udzielenia przez Komisję odpowiedzi na formułujące w tym zakresie pytania pismo strony skarżącej z dnia 28 czerwca 2018 r.

Skarga wniesiona w dniu 9 listopada 2018 r. – Nissin Foods Holdings / EUIPO – The GB Foods (Soba JAPANESE FRIED NOODLES)

(Sprawa T-663/18)

(2019/C 25/61)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nissin Foods Holdings Co. Ltd (Osaka, Japonia) (przedstawiciele: S. Małynicz, QC, G. Messenger, barrister, oraz K. Gilbert i G. Lodge, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: The GB Foods, SA (L'Hospitalet de Llobregat, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy Soba JAPANESE FRIED NOODLES w kolorach czerwonym, czarnym, szarym i białym – unijny znak towarowy nr 9 377 904

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie R 111/2018-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i drugiej strony w postępowaniu przed izbą odwoławczą kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2018 r. – 6Minutes Media / EUIPO – ad pepper media International (ad pepper)

(Sprawa T-666/18)

(2019/C 25/62)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: 6Minutes Media GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: Rechtsanwälte P. Koch i T. Hilser)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: ad pepper media International NV (Norymberga, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy ad pepper – unijny znak towarowy nr 1 307 966

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 czerwca 2018 r. w sprawie R 839/2017-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

- obciążenie EUIPO i ad pepper media International NV, na wypadek gdyby wstąpiła do sprawy w charakterze interwenienta, kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) w związku z art. 18 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2018 r. – 6Minutes Media / EUIPO – ad pepper media International (ADPepper)

(Sprawa T-668/18)

(2019/C 25/63)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: 6Minutes Media GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: Rechtsanwälte P. Koch i T. Hilser)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: ad pepper media International NV (Norymberga, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy ADPepper – unijny znak towarowy nr 1 109 990

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 czerwca 2018 r. w sprawie R 840/2017-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i ad pepper media International NV, na wypadek gdyby wstąpiła do sprawy w charakterze interwenienta, kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 95 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;

- Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) w związku z art. 18 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 13 listopada 2018 r. – Neoperl / EUIPO (Przedstawienie czterech wypełnień na regularnym przedstawieniu pustych otworków)

(Sprawa T-669/18)

(2019/C 25/64)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Neoperl AG (Reinach, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat H. Börjes-Pestalozza)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Pozycyjny unijny znak towarowy (Przedstawienie czterech wypełnień na regularnym przedstawieniu pustych otworków) – zgłoszenie nr 16 259 665

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 10 września 2018 r. w sprawie R 2059/2017-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 13 listopada 2018 r. – Pyke / EUIPO – Paglieri (CLIOMAKEUP)

(Sprawa T-672/18)

(2019/C 25/65)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Pyke Srl (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci P. Roncaglia, F. Rossi, N. Parrotta i R. Perotti)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Paglieri SpA (Alessandria, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „CLIOMAKEUP” – zgłoszenie nr 11 698 446

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 sierpnia 2018 r. w sprawie R 2675/2017-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania;
- obciążenie Paglieri kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/100.

**Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2018 r. – Vattenfall Europe Nuclear Energy / Komisja
(Sprawa T-674/18)**

(2019/C 25/66)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Vattenfall Europe Nuclear Energy (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci U. Karpenstein i R. Sangi)

Strona pozwana: s

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności pisma Komisji Europejskiej z dnia 4 lipca 2018 r. w postępowaniu w sprawie pomocy państwa SA.51169 (2018/PN) – 16. Atomgesetz-Änderungsgesetz (16. ustawa o zmianie ustawy o energii atomowej, „16. AtG-Novelle”);
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE (w związku z art. 108 ust. 3 TFUE)

- Skarżąca twierdzi, że zaskarżone pismo narusza art. 107 ust. 1 w związku z art. 108 ust. 3 TFUE, ponieważ – jeżeli miałyby być wiążące – zwalnia krajową ustawę o odszkodowaniach z obowiązku zgłoszenia pomocy państwa, chociaż na mocy tej ustawy konkurent skarżącej, który zgodnie z wyrokiem Bundesverfassungsgericht (federalnego trybunału konstytucyjnego) nie jest uprawniony do odszkodowania, uzyskuje selektywną korzyść ze środków państwowych.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 4 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 ⁽¹⁾

- Skarżąca twierdzi, że w wypadku gdy państwo członkowskie uważa, że wprowadzony przezeń środek nie stanowi pomocy państwa, rozporządzenie 2015/1589 przewiduje przyjęcie formalnej decyzji na podstawie art. 288 TFUE, jeżeli na podstawie wstępnego badania Komisja stwierdzi, że zgłoszony środek nie stanowi pomocy państwa. Zaskarżone pismo narusza te wymogi.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s.9).

Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2018 r. – Trifolio-M i in. / EFSA

(Sprawa T-675/18)

(2019/C 25/67)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Trifolio-M GmbH (Lahnau, Niemcy), Oxon Italia SpA (Mediolan, Włochy) oraz Mitsui AgriScience International (Woluwe-Saint-Pierre, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci C. Mereu i S. Englebert)

Strona pozwana: Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji EFSA z dnia 11 września 2018 r. w sprawie wniosków strony skarżącej o zachowanie poufności wniosków z wzajemnej weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej azadirachtiny;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 63 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 ⁽¹⁾.

- strona skarżąca twierdzi, że strona pozwana dokonała błędnej interpretacji zakresu pojęcia – wymagających poufności informacji zawierających tajemnice przemysłową i handlową oraz z powodu błędnej oceny wniosków strony skarżącej o zachowanie poufności, błędnie zastosowała art. 63 rozporządzenia 1107/2009.

2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia podstawowych zasad prawa EU, ponieważ strona pozwana nie uzasadniła swej decyzji, nie zastosowała się do wymogu jednolitego stosowania prawa EU i nie przestrzegła zasady proporcjonalności.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. 2009 L 309, s. 1).

**Skarga wniesiona w dniu 13 listopada 2018 r. – Società agricola Giusti Dal Col/EUIPO – DMC
(GIUSTI WINE)**

(Sprawa T-678/18)

(2019/C 25/68)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Società agricola Giusti Dal Col Srl (Nervesa della Battaglia, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Pizzigati i A. Mayr)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: DMC Srl (San Vendemiano, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca przed Sądem

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską słownego znaku towarowego GIUSTI WINE

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 3 września 2018 r. w sprawie R 1154/2017-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 12 listopada 2018 r. – Showroom/EUIPO – E-Gab (SHOWROOM)

(Sprawa T-679/18)

(2019/C 25/69)

Język skargi: polski

Strony

Strona skarżąca: Showroom sp. z o.o. (Warszawa, Polska) (przedstawiciel): M. Janicka – Kapłon, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: E-Gab NV (Ternat, Belgia)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający spornego znaku towarowego: Strona skarżąca przed Sądem/ Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy SHOWROOM – zgłoszenie nr 11 110 376

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 5 września 2018 r. w sprawie R 1834/2017-2

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO oraz E-GAB (jeżeli przystąpi do postępowania) kosztami postępowania, w tym także kosztami poniesionymi przez Skarżącego w postępowaniu przed Izłą Odwoławczą i Wydziałem ds. Sprzeciwów Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 15 listopada 2018 r. – SLL Service / EUIPO – Elfa International (LUMIN8)

(Sprawa T-680/18)

(2019/C 25/70)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: SLL Service GmbH (Kolonia, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Schmitt)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Elfa International AB (Västervik, Szwecja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską znaku towarowego LUMIN8 – rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 1 276 543

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 sierpnia 2018 r. w sprawie R 2752/2017-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2018 r. – „Korporaciya »Masternet«” / EUIPO – Stayer Ibérica (STAYER)

(Sprawa T-681/18)

(2019/C 25/71)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: ZAO „Korporaciya »Masternet«” (Moskwa, Rosja) (przedstawiciel: adwokat N. Bürglen)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Stayer Ibérica SA (Pinto, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy STAYER – unijny znak towarowy nr 4 675 881

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 września 2018 r. w sprawie R 1940/2017-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2018 r. – Twitter / EUIPO – Hachette Filipacchi Presse (PERISCOPE)

(Sprawa T-682/18)

(2019/C 25/72)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Twitter, Inc. (San Francisco, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: I. Fowler, solicitor, i J. Schmitt, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Hachette Filipacchi Presse SA (Levallois Perret, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego „PERISCOPE” – zgłoszenie nr 13 837 794

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 3 września 2018 r. w sprawie R 2315/2016-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim stwierdzono w niej, że a) wcześniejszy francuski znak towarowy nr 3 366 460 był rzeczywiście używany dla „oprogramowania i programów komputerowych” z klasy 9 i że b) istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd pomiędzy rozpatrywanymi znakami towarowymi dla towarów i usług z klas 9, 41, 42 i 45;
- obciążenie EUIPO i drugiej strony postępowania przed izbą odwoławczą w razie wstąpienia przez nią do postępowania w charakterze interwenienta kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2018 r. – Conte/EUIPO (CANNABIS STORE AMSTERDAM)

(Sprawa T-683/18)

(2019/C 25/73)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Santa Conte (Neapol, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci C. Demichelis, E. Ortaglio i G. Iorio Fiorelli)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego CANNABIS STORE AMSTERDAM w kolorach: czarnym, oliwkowym, jasnozielonym i białym – zgłoszenie nr 16 176 968

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 31 sierpnia 2018 r. w sprawie R 2181/2017-2

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami niniejszego postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez skarżącą w postępowaniu przed ekspertem i Drugą Izbą Odwoławczą EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 71 ust. 1 w związku z art. 95 ust.1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Brak oceny okoliczności istotnych dla rejestracji spornego znaku towarowego;
- Brak bezstronności i staranności przy ocenie znaczenia spornego znaku towarowego oraz względnego postrzegania tego znaku przez właściwy krąg odbiorców;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. f) w związku z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Nieprawidłowa identyfikacja właściwego kręgu odbiorców i postrzegania spornego znaku towarowego;
- Brak sprzeczności z porządkiem publicznym.

**Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2018 r. – Apple / EUIPO – Society for Worldwide Interbank
Financial Telecommunication (SWIFT)**

(Sprawa T-685/18)

(2019/C 25/74)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Apple Inc. (Cupertino, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: J. Olsen i P. Andreottola, Solicitors)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication SCRL (La Hulpe, Belgia)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego SWIFT – zgłoszenie nr 13 370 861

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 30 sierpnia 2018 r. w sprawie R 476/2018-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- uwzględnienie odwołania skarżącego od zaskarżonej decyzji w całości;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 8 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2018 r. – LegalCareers/EUIPO (LEGALCAREERS)**(Sprawa T-686/18)**

(2019/C 25/75)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: LegalCareers GmbH (Kolonia, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Nielen)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego LEGALCAREERS – zgłoszenie nr 9 978 594

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 17 września 2018 r. w sprawie R 234/2018-4

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
  - Naruszenie art. 7 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-

Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2018 r. – Pilatus Bank/ EBC**(Sprawa T-687/18)**

(2019/C 25/76)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* Pilatus Bank plc (Ta'Xbiex, Malta) (przedstawiciele: adwokaci O. Behrends, M. Kirchner i L. Feddern)*Strona pozwana:* EBC**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji EBC z dnia 10 września 2018 r., zgodnie z którą wszystkie komunikaty Pilatus Bank plc do EBC muszą być przedkładane za pośrednictwem „Właściwej Osoby” lub zawierać w załączniku potwierdzenie „Właściwej Osoby”;
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku jakiegokolwiek podstawy prawnej w prawie krajowym lub Unii dla decyzji EBC.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez EBC materialnoprawnych i proceduralnych praw strony skarżącej przysługujących jej na podstawie rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu nadzorczego, karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz praworządności, w szczególności prawa dostępu do akt, prawa do odwołania, prawa do bycia reprezentowanym przez doradcę zewnętrznego oraz prawa do poufności informacji wymienianych z doradcą.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez EBC przysługującego stronie skarżącej prawa do skutecznego środka prawnego.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez EBC zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i zasady pewności prawa.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia przez EBC zasady proporcjonalności.
6. Zarzut szósty dotyczący dopuszczenia się przez EBC nadużycia uprawnień.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia przez EBC wymogu odpowiedniego uzasadnienia decyzji.
8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia przez EBC przysługującego stronie skarżącej prawa do bycia wysłuchaną.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący naruszenia przez EBC zasady, zgodnie z którą nie można powoływać się na swoje własne uchybienie (zasady *nemo auditur*).

**Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2018 r. – Exploitatiemaatschappij De Berghaaf v EUIPO –
Brigade Electronics Group (CORNEREYE)****(Sprawa T-688/18)**

(2019/C 25/77)

*Język skargi: angielski***Strony***Strona skarżąca:* Exploitatiemaatschappij De Berghaaf BV (Barneveld, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci R. Pansch, S. Klopschinski i M. von Rospatt)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Brigade Electronics Group plc (Kent, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego CORNEREYE – zgłoszenie nr 15 175 284

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 24 lipca 2018 r. w sprawie R 1966/2017-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 95 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2018 r. – Executive Selling / EUIPO (EXECUTIVE SELLING)

(Sprawa T-689/18)

(2019/C 25/78)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Executive Selling (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci V. Bouchara i A. Maier)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską oznaczenia słownego EXECUTIVE SELLING – zgłoszenie nr 1 343 783

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 września 2018 r. w sprawie R 313/2018-1

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

— Rozpatrywany w całości zgłoszony znak towarowy nie jest opisowy w odniesieniu do jednej z cech oznaczonych usług. Przeprowadzona przez EUIPO analiza jest niezgodna z mającymi zastosowanie przepisami i orzecznictwem, a zgłoszone oznaczenie jest w pełni odróżniające i może zatem spełniać zasadniczą funkcję znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 26 listopada 2018 r. – Werner/EUIPO – Merck (FLORAMED)

(Sprawa T-695/18)

(2019/C 25/79)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Stefan Werner (Baldham, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Büttner)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Merck KGaA (Darmstadt, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego FLORAMED – zgłoszenie nr 15 336 639

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 17 września 2018 r. w sprawie R 197/2018-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, jak również decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 24 listopada 2017 r. o odrzuceniu zgłoszenia znaku towarowego dla wszystkich objętych nim towarów oraz uwzględnieniu sprzeciwu strony wnoszącej sprzeciw z dnia 7 października 2016 r.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001

Skarga wniesiona w dniu 26 listopada 2018 r. – Aldi / EUIPO – Titlbach (ALTISPORT)

(Sprawa T-697/18)

(2019/C 25/80)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen i M. Minkner)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Aleš Titlbach (Meziboří, Czechy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską znaku towarowego ALTISPORT – rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 1 226 617

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 19 września 2018 r. w sprawie R 2683/2017-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 26 listopada 2018 r. – Kalypso Media Group / EUIPO – Wizards of the Coast (DUNGEONS)

(Sprawa T-700/18)

(2019/C 25/81)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Kalypso Media Group GmbH (Worms, Niemcy) (przedstawiciel: T. Boddien, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Wizards of the Coast LLC (Pawtucket, Rhode Island, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „DUNGEONS” – zgłoszenie nr 13 271 838

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 września 2018 r. w sprawie R 599/2018-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL